

In exequiis defunctorum.

RMA T. 998.

HALOT TEME- teskorra valo

E N E K E K.

Azoknak kedvekert kik illyen utolso búkseg-
ben dolgoznak, sáve be-legettetek,
es ki bocsattatak.

Mostan uyjobban Corrigitatote.

Hebr. 9. 27.

Elvegezet dolog, hogy az emberek egysser meg
ballyanak, az utan itilet leszen.

DEBRECENBEN

Nyomtatta Rheda Peter, M. DC. XX.

Ecclesiastici 7. 40.

In omnibus operibus tuis memorare novissima tua, & in aeternam non peccabis.

Ibidem cap. 30.

Melior est mors quam vita amara, & requies aeterna quam languor perseverans.

Augustinus de Disciplina Christiana.

*Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies;
Sed parantur remedia cum mortis imminet periculum.*

ORSZ. SZECSENYI-KÖNYVTÁR

Helyedeknyv

18 474 9086 22

ELŐL JARORÓVID

Befed.

AZ Halottaknak el temetéseben nem minden nemzetek mindenkoron, es minden helyen egy szokást követtenek eleitől fogva. Mert nemelleyek halotttyokat az földön tartak sok fele Ceremoniával: Nemelleyek meg egettek, es az porat valami edényben főttek, es azt tőttek el: nemelleyek vegezetre halotttyokat vízben vetettek: mely szokásokrol bővebben írának az Historicusok. Sőt az kik Kereszten nevet viselnek-is, ebben nem mindenkoron egy törvényt tartottanak, hogy az hiveknek Christus sületése előtt való rend tartásokrol ne szóljak. Ekein általan fogva az Apostoloknak intésekből el hagyva sok Poganyi szokásokat, igen egy-igyekeppen temetköztenek. Annak utanna az Papistafaghi nevekeden, ebben-is az Ceremoniak nevekedenek: mellyeket az ki olvasni akar meg talál R. Bell: Tom. 1. Az mi segény nemzetünknek nagy reke Isten kegyelméből, ez Ceremoniában nemelleyeket az több Papistafaggal le tőt, nemelleyeket meg megh tart, ugy mint harangozást nehol, alamiska ostraft, melynek reke általan fogva az Tor, Eneklest, Prædicallast, nagy koporso emeléseket es egyéb ez felet. Mellyek között ki legyen jó s-ki nem, en is nem vizsgálom. Az emberek semmit nehezben nem szenvednek, mint ha valami sokot dolgoz, ha az binten nem jó-is, valaki improbal. Olvashat valakit nemelleyik felől, Lamb. Dan: R. Bell: ellen. Azt mondhatom ha bannyak-is nemelleyek, hogy ha temetes nem volna, Mestert es deakot nehezben tartanának: mint prædicatort ha kereszteles, es eskütes nem volna, oly balgatagok az emberek. Azert miert hogy Temeteskort mi közöttünk enekelnek, az minemű enekeket akkorra irtanak. tudos emberek, miolta az Ecclesia kezdetet reformaltatni,

Azokat ez könyvben tölttem, hogy azok egyyütt leuen, az
 Deaklag effele folgalatba elhelyen vele. Az autorok neveket
 el nem titkoltam volna, de kevesnek tudhattam meg az kik.
 nek az vers fejekben nintsen, mellyeket külön meg jegyez-
 ni nem fűkség volt. Itilem hogy egy-is nintsen igen régi
 benne: mert az Papistalagban Deakul mondottak officium
 d: functorum, az Solitare. Tovabba talaltam meg ezek kivül
 többet is, joltehet igen keveset: de en-nekem elegnek terze-
 nek ezek. Es ugyan kevannam ha immar nem többitenek.
 Otottam három refre: Az elsőben vadnak az mellyeket az
 halottas haz első sokranak mondani. Az másodikban mel-
 lyeket az halot ki vitelkor. Az harmadikban az mellyeket
 az sir földt. De ez oltas nem oly köteles, hogy változas
 nem lehetne benne, mely az Cantoroknak eűllegén áll.
 Legy egessegeben jo enekes. Debreczenben Pünké si hav. 12.
 napján, 1598.

E. S. U

HALOT

HALOT TEMETESKORRA VALO E N E K E K.

ELSŐ RESZ.

Melyben vadmak azok, az mellyeket az halotnak föl
vetele előtt szoktak mondani.

— Canticum Simeonis ex Luc. 2.

Simeon accepit Puerum Iesum in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit:

29. Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum, in pace.
30. Quia viderunt oculi mei salutare tuum.
31. Quod parasti ante faciem omnium populorum.
32. Lumen ad revelationem gentium gloriam plebis tue Israel.

In quibusdam Ecclesiis Germanicis primum versum Ministri
Ecclesiæ: sequentes duos Chorus decantat. Quibus Minister Ora-
tionem subicit respondente Choro, Amen. Porro Latine can-
ticum istud hoc loco inferere placuit, donec convenienti melodia
in Ungaricum ab aliquo convertatur.

Conversum est.

Precatio, ut Deus à morte æterna defendat,
ex Matthei Philadelphienfis Græca oratione
sumpta.

Media vita in morte sumus. Quem querimus adiutorem; nisi te Domi-
ne; qui pro peccatis nostris iuste in asceris, Sancte Deus, Sancte fortis,
Sancte & misericors saluator, amare morti ne tradas nos, Amen.

Hanc precationem Alardus Amstelredamus sic ex
Græco expressit.

In pso vite medio mors dominatur. Ecquem igitur tandem queramus, nisi te Do-
mine unicum vite autorem? Ne quaso in malum memineris peccatorum po-
puli tui. O Sancte Deus: O Sancte fortis: O Sancte immortalis: neq. in tene-
brosa mortis tataræ anima nostras, opus & imaginem immensa bonitatis tue
cum sis tutus misericors, ejicias; aut profliges, Amen.

K Ö N Y Ö R G E S.

Hogy íst: a örök halaltul oltalmazzon: Matheus Philadelphus
Görög oratiojabol vetetet.

A 3

Az

AZ mi életünknek közepötté, halaltul környül vete-
tünk, kit mi keressünk segedelműl, ki minket vigaz-
tallyon, csak tegedet Uram, ki mi bűneinkert igazan
most mi reánk meg haragúdtal: Szent aldót Ur Isten: Szent
erős Ur Isten: Szent idvőzítő irgalmas Urunk, oh örök
Isten, de ne hadgy minket bűneinkert gonoful él vésnünk,
de mi halalunknak idejen legy mi nekünk nagy segedelmünk,
irgalmaz nekünk.

M A S.

Esaias 64. részéből, az örök életnek dicsőfegeről bizo-
nyos halál után.

Tudjuk Uram Isten hog mind meg kel halnunk, de his-
sük hogy örök életre ismer mind fel tamadunk, mert te
vagy életünk, te benned halalunk, te vag fel tamadunk.

Soha sem nem latta fül es nem halotta, embereknek five
gondolattya azt meg sem gondolhattya, mely nagy dicsőf-
seget az Ur Isten főrzöt, az ötet szeretőknek.

El törli az Isten köny-hullatainkat, es el tavoztattya mi-
tőlünk mi keserűségünket, mert bánat nem leßen, fáydalom
sem leßen, csak nagy dicsőség leßen.

Holot Uralkodik az Árya Ur Isten, az ú aldót dicső sent
Fiaval, az mi Urunk Christussal, sent Lelek Istennel mind
egy hatalomban, mind örökkön öröкке.

M A S.

Az holt ember föl allapattya felől.

MEg szabadultam mar en az testi halaltul, es meg mene-
kedtem minden nyavalyaimtul büntől az halaltul ez
csalard világhtul, az örök karhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, es testemet
hagyom ú annyának ez földnek, ez vilagot pedig az en fe-
leimnek, es az benne élőknak.

Az testi halalbol megyek örök életre, es meg mondhatat-
lan öröme dicsőségre, kit kezdettől fogva az Christus
meg szerzet, az ú benne bizoknak.

Nina

Ninesen mar hatalma en raytam az ördögnek, ez csalárd 4
vilaghnak, sem az kegyetlen bűnnek, mert Christus el ronta
ezeknek hatalmat, az ű fent halalayal.

Az Atya Istennek vagyok en berelmében, az ű fent fiaert
kedveben, kegyelmében, refelle tót engem minden öröke-
ben, az örök dicsőségben.

Dicsőség te-neked örök Atya Ur Isten, es tífte fleg neked
meg valto Fiu Isten, tellyes fent Haromsag egy bizony Isten-
seg, az örök dicsőségben.

ANTIPHONA PRO REMISSIONE
Peccatorum.

NE emlekezzel meg Ur Isten az mi bűneinkről: se atya-
inknak vetkekről: ne aly bossút mi raytunk fent Fiad-
nak kedvejert.

AZ HALALROL, ES AZ UTAN VALO
dicsőségről.

Nota: Emlekezzünk mi keresztényen nepek:

FEjenkent mi erről emlekezzünk, hogy mi legyen veghe
eletünknek, ez vilagon meg nem maradhatunk, meny-
or-sagban azért igyekezzünk.

Azt jól tudgyuk bizonynyal megh kel hálnunk, ez vilag-
bol minnyajan ki kel mulnunk, de kezfegben mi azért ne es-
sünk, mert Istenhöz menyben fel vitetünk.

Testünkben es lelkünkben vigyazzunk, Christus mondgya
mi el ne aludgyunk, kiseretetben hogy mi ne jarullyunk, mert
mikor jő azt mi nem tudhattyuk.

Ezt így mondgya Christus fent Mathenal, velhetetlen
oraban ű el jő, mindenkoron azért kefek legyünk, ez vilag-
bol vigan el ki mullunk.

Kefitűk mi halakra magunkat, vigyazásban es imadkozás-
ban, hozza vesi Christus mi lelkünket, 6. Atyának eleibe vifi.

Be ajánlya az ű fent Atyának, dicsekedik az mi há lelkün-
kel: azok ezek kikert en meg holtam, fent veremmel kikert
meg váltottam.

Lelkünk nekünk testünkől ki mulik, Ur Istennel örökke
nyugo-

nyugofik, Christus Jesus kezeben tartatik, itéletre lenyefteti
adatik.

Testünkben mi minnyajan föl tamadunk, Ur Istenben nagy vigán nyugodunk, bebedete terdet fejei haytunk, es ünneki öröкке udvarlunk.

Szebbek letünk minden viragokkal, és dragábbak minden
branyakkal, miként az Nap felek az mi testünk, Ur Istennek
finnek előtt.

Az fentekkel dicsírjuk az Ur Istent, Angyalokkal fent
Mártírokkal, minden nemzeibeli fők fentekkel, dicsíret-
ben ú neki ezt mondjuk.

Szent Ur Isten, Szent erős Ur Isten, foghatatlan aldo-
 gott Ur Isten, dicsőítéssel az te fent Fiaddal, Szent Lelekkel
 örökkön örökre.

M A S.

Szent Iánosnak 17. részéből, az örök életéről.

AZ örök élet mi legyen. Jésus Urunk nagy fejen meg tá-
nítja az bent János által, Irtának tizen-het rekeben.

Ezt így mond az Örök élet, hogy megismerjenek teged elő
Örök Atya Istent, kit el bocsátal az Jézus Christust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent és az ő fent Fiait
ról fiokra látni, az mely látni ez földön kezdetik.

Azok lartyak pedig Istent, az kik hisznek az ő bent Fiaban,
Ur Jესus Christusban, mert ez az ő Atyja akarattya.

Ez vegre mondgya az fent Pal, mostan lattuk az mi Iste-
nünket, mint külfő tükörben, de akkoron biról birre lattuk.

Mert ember kemmel nem latta, sem hallotta sem gondolta, soha minemű nagy jókat, Isten főzöt ültet feretóknak.

Azért az örök életben, az mi testünk halhatatlan lefén,
dicsőíttetés lefén, lelki lefén és örökke lefén.

Fenlik mint az fep fenyés nap, vilagoskodik mint az fep
esillag es az fenyés Angyal, az mi edes Áryank Országában.

Ez remenységben voltanak, az Ádamtól fogva mind eddig-
len, minden Kereszténynek, mi is azért ugyan ebben legyünk.

Dicir.

Dicsirteffel Atya Isten, sent Fiaddal Ur Jesus Christussal, 5
mind egy hatalomban, sent Lelekkel mind örökre, Amen.

M A S. Vigyazatra valo iates.

O H te meg halando emberi nemzetleg, ez vilagban eleted mely igen vesetseg, ha te-neked nem kel Christus egy idvölsegh.

Mit üzöd oly igen ez arnyek vilagot, mit követed testi forgalmatoßlagod, miért nem hagyod el az sok csalardsagot.

Csak foglalatot vag hivsagos dolgokban, à sok reßegseghben es tobzodasokban, külömb külömb fele sok gonosßsagokban.

Tudod hog à halál raytad uralkodik, nem tudod mely oraban lelkeket ki visik, valamikent etel tudgad meg kerdezik.

Im az Ur Istennek raytad nagy oßtora, külfö ellenseghnek õ nyomorgatasa, hirtelen halálnak rettenetes volta.

Dög halálnak merge raytad latod vagyón, mit tuds benne ha ma lelkeket el ki mullyon, Isten eleibe sam-adafra allyon.

Meg sem ismered meg te állapotodat, nagy vakmerõsegre vetõtted magadat, mit csudalod tehát Istennek bossujat.

Jay à te eleted ollyan mint az virag, naghamar meg hervad meg ßarad es meg aß, ily hasnot ad neked ez vesendõ vilag.

El mulik mint arnyek ember à te napod, mint à füst àparat eleted ha latod, egy sem pillantasba hogy ha elõ nem tudod.

Ebredgyel fel immar magad vedd esedbe, hadd el búneidet ely jambor eletbe, Isteni felelemben hitbe remenßegbe.

Nagy örömmel keßuly az Christus napjara, mikor el jõ hozzád az te halálodra, vigan varjad õtet ßabadulafodra.

Mert minden inßegbõl akkor ki ment teged, igert boldogßagot meg adga te neked, ha õ benne leßen hited remenßeged.

Halalod orajan hijad segitßegre, lelkeket ajanlyad hatalmas kezében, hidgyed teged visen örök dicsõseghben.

Kerjük azért mi-is mi idvõzitõnket, halalunk idejen el ne hadgyon minket, de adgya mi nekünk örök életünket.

Dicsirteffel Atya mindenható Isten, es az te sent Fiad ved egyetemben, es s. Lelek Ur Isten mind örökre Amen.

B

M A S.

M A S. Az halálról való emléköztetes. Bätizi Andrase,

Ember emlékezzel az somoru halálról, emlékezzel az halálnak rövid orajáról, Emlékőzzel emberi állat ingyen mayd meg kel hálnod.

Ember el változik mint az mezei virág, holval reggel meg viragzik estve el hervad, Emlékezzel emb:

Mezitelen jöttel az te Anyad meheből, földből lóttel föl: de ismeg ingyen mayd el változol, Emlékezzel emb:

Senki azt nem tudgya holot leßen halála, az orajat, az idejet senki meg nem tudhatya, Emlékezzel emb:

Azert vigyazzatok mint az Christus meg mondta, mert nem tudgyatok hogy ha reggel avagy estve leßen, Emlékezz:

Az Christus az elet es ő az föl tamadas, az kik útet hittel varjak, meg nem csalatkoznak, Emlékezz:

Azert fűkseg nekünk ezekről emléköznünk, varjuk vigar halalunkra az Istennek sent Fiat, Emlékezzel emberi állat ingyen mayd meg kel hálnod.

M A S.

Az halálnak eredetiről, es abból való ki menekedefőlt

N O T A I A.

Emlékezzünk mi kereszttyen nepek:

Ilik nekünk erről emlékeznünk, mikent jutot halálra mi igyünk, es mint lehet ki menekedefünk, sabadságunk örök idvősségünk.

Az mint írja Moises könyveben, első ember teremtetet eppen, alhatatos es sentleges testben, de meg csala ördögh kegyo-kepben.

Tiltot fanak gyümölcsében evék, az Istennek ellene vetkezek, az halálra ott köteleztetek, mi reánk is halál ugy farmazek.

Harom fele halál reánk falla, egyik az bűn lelkünknek halála, másik az mi testünknek halála, harmad pedig örök halál kennyá.

De mi raytunk Isten könyörűle, Affony magvat hogy nekünk

künk igire, lün az Christus Áffonnak fülötte, ki az kígyót, 6
ördögöt meg tőre.

Noha testi halalt meg kostolunk, mely az bűnert uralko-
dik raytunk, de az örök halat nem halalunk, Christus által
mert meg szabadultunk.

Ez remenleg hasnal csak azoknak, kik Christushnak erde-
meben biznak, hitetlenek halalban maradnak, az pokolnak
szüzere hanyatnak.

Hidgyünk azért az Jesus Christushban, kerjük űtet tartson
meg hitünkben, sent Attyanak vigyen orfagaban, dicsirhes-
sük örök bodogfagban.

M A S.

Az halatra menő emberből először: az utan az mellette vigyazok,
kik annak bodog ki mulaszt kívannak. N. K. T.

AZ Ur Istennek jó akarattyal, sent igijenek hallasából,
erttettem en idvősslegemről, kiből vig az en lelkem,
nem retteg semmit az pokolbeli ördögtől, mint ki meg
föztatot, minden erejétől.

Te ez világot igen fánad, sent halafoddal kít meg valtal,
az halalt nekünk hogy meg rontad, lelkünket meg nyugotad,
es sent Attyadnak kedveben jutad, feles ez vilagon mind
prædicaltatad.

Az en testemből ki öltözöm, az földnek ötet marajan-
lom, az itiletre meg fel vesem, kít meg eppit az Isten, az
en semeimmel es ötet megh latom, ezen allaputban it az
kiben voltam.

Markózzületek en ki megyek, magas menyorsagban fel
megyek, regi Attyakkal együt lelek, nagy vigasagban elek,
es az itiletre ismeg fel tamadok, ezen en testemben ugyan
ti veletek.

Vigan megyek Ur Isten hozzad, mert en hitem nez csak
te read, megne urallyad az te folgad, kít igazgat sent Fiad,
ki által mi nekünk, ajánlad te magad, es sent orfagodnak,
örök birodalmat.

Az en halalom csendes alom, bűneimből szabadulásom,
kikert megholt az en Christusom, ő maga bizonyíthatom,
leben az utolsó napon tamadásom, es itélet után örök vigas-
ságom.

Mert elmulando mind ez világ, kibén életünk mint az
virág, kit ha meg süt az Nap el hervad, mindenestül el sa-
rad, de az igazság öröke megmarad, mert csak az Ur Chri-
stus örök világosság.

Kerünk Ur Istent mi tegedet, az te fiadat hogy be vigyed,
szent Országodban legyen veled, mert vallotta hitődet, kiért
ki ontad a te b. veredet, es főrnű halálra adad sents testedet.

Legyen dicsiret az Atyának, vele egyemben sents Fia-
nak, az sents Lelekkel mi Urunknak, kit az Hívek imádnak,
es az mennyei sents Angyalok szolgálak, kik az bodogságra
minket haza varnak.

MASODIK RESZ.

Melyben vadnak azok, mellyeket szoktanak
mondani halot ki vitelkor.

1. Cor. 15. Az fel tamadásarol, es itélettel intetünk ele-
tünknek meg jobbitására.

EMLEKÖZZÜNK mi keresztényen nepek, hogy meghalljunk
testünkben vetkünknek, uy életet viseljük eltünknek,
ki mulaszt varjuk mi lelkünknek.

Az sents iras vigasztal bennünket, ne gyötörjük süntelen
testünket, ne sirasluk ugy az hallottakat, mint Poganyok re-
gen Poganyokat.

Hidgyük Jesust erettünk hogy megholt, fel tamadot ugy
mint meg monta volt, azonkeppen az bűnnek ki megholt,
uy életre Christussal ez fel költ.

Mind Adamban mindnyajan megholtunk, az Christus-
ban ugyan megéledünk, mert az Christus első tamadásunk,
ő utanna mi-is fel tamadunk.

Chri-

Christus le sal magas meny-orfagbol, Szent Attyanak pa-
rancsolattyabol, mint mennyei jofagok az egből, dicsírtetik
Angyalok szavabol. 7

Kik Christusban hit által el nyugosnak, leg előfőr azok
fel tamadnak, eleiben vitetnek Urunknak, nagy hirtelen mi-
helt el raggattatnak.

Az Ur Christus Orfagat ajánlja, sent Attyanak azt miko-
ron adgya, ellenségit hogy mind megh birandgya, es hatal-
massagat el rontandgya.

Keresztényenek mind fel serkennyetek meg lassatok hogy ne
vetkezzetek, sent irasra igen sielletek, hogy ne legyen hit ki-
vül eletetek.

Ha viseltük Adamnak abrazattyat, Christusnak is visellyük
abrazattyat, az test es ver az Isten orfagat, nem birhattya
semmi vigasagat.

Fel tamadunk mindnyajan itiletkor, es mi mind el válto-
tatunk akkor, az Istennel lesünk mi mindenkor, ez igekre
nezzünk mi mindenkor.

Ez igiket a nagy sent Pal írta, hitetlenek ellen tamasztotta,
tanusagra mindennek ki adta, kiből nekünk örömet tamasta.

Dicsírtettek az Attya Ur Isten, ő igit az Fiu Ur Isten,
egyetemben sent Lelek Ur Isten, sent Haromsag egy bi-
zony Ur Isten.

Könyörges: hogy Isten, mivelhogy bizonynal meg halunk,
jo meg halast adgyon.

Nota: Ier temesük el az testet.

ADgy idvölleges ki mulast, Ur Isten es el nyugovast, te-
stünk berint jo meg halast, mind holtig adgy igaz vallast.

Nincs it maradando varasunk, de jóvendőt kel kívánnunk,
örök eletet csak varunk, ez remenységben ki mullunk.

De földön olyan eletünk, mikent az virag kit nezzünk, el
változik mi eletünk, koporsóban be tetetünk.

Rothadando test enyekik, földé ismeg el változik, lelkünk
Istenben nyugosik, mig ez világ el vegezik.

Ertelmünk nincs ebből nekünk, mikor végezik életünk,
Christustul azért ismerünk, hogy mindenkor készek legyünk.

Azert tellyes késülettel, varjuk Christust igaz hittel, hog
ki mulljunk nagy örömmel, be mehessünk bölcs fűzekkel.

Senki magat el ne bizza, lelket Istennek ajánlya, nagy
bizodalommal vallya, hogy Christust ez testben lattya.

De nagy dicsőségek leszen, hiveknek az itéletben, hogy fel
tamadnak ez testben, lesnek az örök életben.

Ezen testtel fel tamadunk, ezen kezzel labbat allunk, Chri-
stusnak akkor udvarlunk, regi fenteket meg latunk.

Semmi farafag testünkben, de mint az Nap fenyes leszen,
nehhezsegünk ot nem leszen, de nagy gyorsasagunk leszen.

Istennek kegyelmes fava, hiveket akkor be hja örökke
valo orsagra, az Angyali tarfagra.

Istennel örökke lesünk, testestül lelkestül elünk, mind
örökke ot örülünk, kit most ki nem jelenthetünk.

Dicsirtessel Atya Isten, te sent Fiaddal mennyegben, sent
Lelkekkel egyetemben örökkön örökke, Amen.

M A S.

Esaiafnak 26. reszenek utolso három verséből: hogy az Istennek
az megh holtakra nagy gondya vagyón.

Nota: Iertemelsük el az testet.

AZ Istennek jo voltáról, emlekezzünk mondasáról, ró-
lunk gond-viselesteről, erisük mit mond halalunkról.

Az Esaias Propheta, mindeneknek irvan hadra, hogy
Isten őket nyugottya, kik meg hálnak hogy meg tartya.

Mert ismeglen fel tamastya, erős hittel bizonyittya, az
holtakat hogy fel költi, es orsagaban be vifi.

Ezt csak tefi hogy dicsirjük, jo voltát el ne felejtjük, de
főinkab magastalljuk, kik az fel tamadást varjuk.

Ezeket nyugodalomban, be küldi agyas hazaban, es hadga
hogy nagy örömben, ot nyugodgyanak az földben.

En hiveim mennyetek be, kaputokat zarjatok be, egy ke-
vesse regyetek be, hogy haragom ne mennyen be.

De

De csak egy keves ideig, lestek egy fém pillantásig, à míg 8
haragom el mulik, mind ot nyugodgyatok addig.

Mert az Urnak nagy haragja, mayd meg indul nagy ereje,
es az földön lakozokra, mayd fal kemény itéleti.

Kivel az ő ellenesegit, el veszi hitetlensegert, de meg tartya
az ő nevet, benne való bizodalomert.

Többé az föld az ő veret, el nem reyti az ő testet, de Isten
az ő eletet, ismeglen meg adgya lelket.

Nagy vigasság ez mi nekünk, mikor földben temettetünk,
mert ismeglen egyút lesünk, Istennel mikoron lesünk.

Az mi meg holt Attyánk fia, bizonyyal Istennek fia, mit
sírunk ha az ő haza, neki csendes nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomorúság, az ő dolga csak vigaság,
kerjük hogy örök igazság, legyen velünk fent Haromság.

Adgya nekünk ő fent Lelket, halálunk után orfagat, lat-
ha sűk nagy bodogságat, örökkön öröкке, Amen.

M A S. Nota: Emlkezzünk mi keresztényen: &c.

Tudgyuk azt hogy fejenkent meg kel halnunk, mi lel-
künkkel testünk ből ki mulnunk, ez vilagtul bizonyyal
meg valnunk, föld gyomraban tetetven meg romlunk.

Halal kennyá, soldgya mi bűnűnknek, sokkepen kel lakol-
ni testűnknek, akarattyá ez az nagy Istennek, mert ellene ja-
rank törvényenek.

Oka ferint Isten cselekedik, semmi hamis túle nem tete-
tik, az mi testűnk igazan rontatik, noha nekünk megtatlannak
tetzik.

Mert Istennek vegezet tanatja, bűnös testnek Orfagat nem
adgya, meg kel annak ekkeppen tisztulnia, az Istennek bñet
ugy latnia.

Arra legyen mar nagy gondunk nekünk, idvösséget mi-
kkeppen nyerhetünk, mert ha ő hozza jól nem késűlünk, nem
jó veggel esik az mi dolgunk.

Sikersegre ne vegűk ezeket, ha vesni nem akarjuk lelkűn-
ket, erűk meg az igaz késűletet, à mint tanit à b. iras minket.

Az

Az kezület az poenitentia, minden-fele bűnnek el hagyása, életünknek jobban változása, és szívünknek Christusban bizása.

Le kel vetnünk az regi Adamot, el kel hadnunk minden gonoszságot, kel követnünk az ártatlanságot, igazságot minden tisztságot.

Bűvölködjünk jó cselekedettel, fepek legyünk hittel, remenységgel, kegyességgel egymás szeretettel, jozasággal mereteletességgel.

Ezt nevezi Urunk vigyazásnak, sent Pal penigh az jó vitezsegnek, kit könyörgéssel nyerhetünk magunknak, helye vagy on it az imatásagok.

Nem gondolnak fokon az intessel, mas vilagra valo keffülettet, maga tartoznak ez fizetessel, még-is vadnak azért kemény sível.

Serkennyünk fel hat az bűn almabol, vilagosullyunk meg az vaklásagbol, terjünk ki az ördög orságagbol, hogy ne efsünk ki az menyorságagbol.

Jóy mi hozzánk Christus sent Lelkessel, vigasztaly megfi sent igeretessel, valtságodnak telyes erdemével, hogy valhasunk teged igaz hittel.

Szent Atyaddal teged dicsírhessünk, mert csak túled vagy on idvölsegyünk, sent orságod közöllyed mi velünk, dicsőségben hogy veled elhessünk.

HARMADIK RESZ.

Melyben vadnak az Enekek mellyeket az sir felet szoktanak mondani.

Az hallottak esendessegeknek, es föl tamadnak remenysége alatt temettettek el.

Az szokot nota kívül mondhatni az : Adgy idvölseges ki &c.

Ismeg : Istenünkhez fohazkodvan : Notajara.

IEr temessük el az testet, kíról ne legyen kessegünk, hogy az itiletnek napjan, fel nem tamadna igazan.

Föld es az földből valo ő, földé visonrag lejendő, de földből ismeg fel tamad, Urnak savat mikor hallja.

Az ő lelke öröкке el, az mas vilagon Istennel, ki sent Fia nak általa, ötet bűnből meg váltotta.

Az ú

Az ű nagy nyavalyasága, jutot immar bodogságra, ha vi- 9
selte Christus igajat, az halál neki nem arhat.

Lelke csendességben nyugtík, teste az földben alusík,
honnai itélet napjára, fel támad nagy vigaságra.

Itt volt ű nagy felelemben, de ott leleñ csendességben,
örökke való örömben, es hatalmas fenyesleleñben.

Jer hadguk itt űt aluoni, Christus Jesusban nyugodni, es for-
galmasolón vigyazzunk, mert nekünk is meg kel halnunk.

Erre Christus adgyon erőť, ki verevel minket ki vót, az
vesedelmes pokolbol, es az veghetetlen kínból.

Ō mi tölünk dicsírtelsek, örökke magasztaltalsek, egye-
semlen az Atyával, es sent Lelek űr Istennel.

M A S. Pœnitentia tartasra való intes.

EMLEKEZZEL elo ember, neked sol a holt ember, ne csudal-
kozzal most en raytam, ki vagy en voltam, tegnapi na-
pon en eleven voltam, most jól látod hogy meg holtam.

Azt jól tudod meg kel halnod, ez világból ki kel mulnod,
nyavalyas leleñ az te dolgod, mig elű addiglan, eleted ha
meg nem jobbitod világbán, reserlen les bodogságban.

Hadgy beket az kevelyseleñnek, tegedet igen íntlek, tekínts
magadat erőtlennek, gyarlóságosnak, ez mai napot ha neked
engettek, holnapot meg sem ígertek.

Ne halasfad napról napra, terefedet sokára, mert az halál-
nak ű orajat senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen sol-
littya, nagy hamar meg kel halnia.

Nam jól tudod minc lón dolga, amaz Iffiu magában, fel-
sualkodek ű dolgában, gazdaságában, kinek az Isten Lelket
meg kívána, hirtelen mert ű meg hala.

Az gazdag is am mint jara, az mint sent Lukacs írja, te-
metese mert lón pokolban, oly nagy kenokban, az fegeny
Lazar Isten orságában, be mene nagy bodogságban.

Azert mostan kereslyenek, ti kik ez földön eltek, meg h-
terni bűnből sielletek, es jól ellyetek, mert igen rövid elete
embernek, mint sent Job mond, meg erísetek.

C

Rövid

Rövid embernek elete, kit Áfonya-áztat fűse, tellyes nyar-
valyakkal ideje, minden ősvénye, mint mezőbeli viragnak
bepsege, így mulik ember elete.

Mint az arnyek az folyhőben, el fut fel az föllegben, így
te ne bízzal eleredben, jó ferencsedben, mert ha ma voltál
nagy jó egessegeben, holnap lehetz betegsegeben.

Azert úgy ely ez vilagban, kei legy minden oraban be-
állanod az koporsóban, vigh legy Christushan, hogy mikor
belkedet kerü markában, ad neki batorfogban.

Dicsirtessél Arya Isten, Fiaddal az Christussal, es vigasztal-
to sent Lelekkel, minden időben, Adgy nekünk igaz hitet
ez vilagban, mehesünk sent orfagodban.

PRUDENTII CARMEN
in exequiis.

Iam mæssa quiesce querela,
Lachrymas suspendite matres,
Nulla sua pignora plangat,
Mors, hac reparatio vitæ est.

Quid nam sibi saxa cavata,
Quid pulchra volunt monumenta?
Res quod nisi creditur illis,
Non mortua, sed data somno.

Nam quod requiescere corpus,
Vacuum sine mente videmus,
Spatium breve restat ut alti,
Repetat collegia sensus.

Venient cùm secula cum jam,
Socius calor ossa revisat;
Animataq; sanguine vivo,
Habitacula pristina gesser.

Quæ pigra cadavera pridem,
Tumulis putrescenda jacebant,
Vulcres rapiuntur in auras,
Animas comitata priores.

Sic semina sicca vivescunt,
Iam mortua, jamq; sepulta,
Qua reddita cessante ab imo,
Veteres meditantur aristas.

Nunc suscipe terra forendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Hominis tibi membra sequestro,
Generosa & fragmina credo.

Anima fuit hæc domus olim,
Factoris ab ore creata,
Fervens habitavit in istis,
Sapientia, principe Christo.

Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requiet,
Sua munera victor & auctor,
Propriisq; anigmata vultus.

Venient modo tempora justa,
Cùm spem Deus impleat omnem.
Reddas patrescenda necesse est,
Qualem tibi tra do figuram.

UGYAN AZON MAGYARUL.
Attyak, es Anyak vigasztaltatnak gyermeköknek
fől tamadalával.

Hadgya

HAgyatok elhú kérefnyenek, fydalmat ti fiveteknek, 10
senki ne fírállá halottját, mert vótte ű nagy bodog-
agat.

Anyak fűőnyenek megh fírástul, el felekezzenek fíak-
rol, mert nem halál az ű halálók, de életben meg uyjulafók.

Ezkeppen az el vetet magók, rothadással nevedendők,
es fepen fejeket verendők, vegre jó gyűmölcsöt adandók.

Fogad be azért az holt testet, kebeledben föld vegyed űtet,
akargassad az ű tagait, mint az edes Anya magzatit.

Szent Leleknek edénye volt ez, az Istennek fémelye volt
ez, az Christus Jéfus lakot ebben, volt Isteni felelem ebben.

Föld hiven tarts az testet benned, mert mikor az Christus
el jűvend, meg kívannya ottan ezt túled, így leben bizonyyal
el hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, es idővel porra lejendő, de fel-
samad Isten fávára, es Angyali trombita fíora.

Mostan az Ur Istent dicsírjűk, az ő nevet fel magafíthyük,
ki három fémelyben egy Isten, dicsírtessek őrókke Amen.

M A S. Pœnitentiara valo intes.

Nota: Oh te meg halando emberi nemzetfeg.

Halando emberek kik most jelen vadtok, ti veg oratok-
rol úgy gondolkodgyatok, mert atyatok fíá halva jól lát-
syatok.

Az halál fizetes törtent ma ő rayta, ez utan kin esik csak
az Isten tudgya, mert ő hatalmaban életűnk harara.

Rettenetefégét, indítson ez nektek, ha vakmerőkeppen
bűnben elendetek, kemény fam'adafra jut az ti igyetek.

De mint fogtok famot adni az Istennek, ha ellene jartok az
ő ígejenek, veger nem akartok vetni bűnőróknek.

Magatokat kerlek el ne hitelsetek, Isten kegyelmeről meg-
emlekezzetek, hejában ne legyen arról remenfégtők.

Az Christus halála sem hasznal mindennek, sem érdeme-
seknek sem bűnben előőknek, hasznal csak az igaz hív keref-
nyeneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemeiben, se ne maraggyatok
hamisán bűnökben, refesek úgy leste Isten kegyelmében.

Idvölseget minden igazan keresse, Christus érdemeiben
bizodalmat vesse, hitit fent elettel jól meg ekessze.

Ki végig megh marad hitben az idvözül, testi halálhoz is
jó rendel az kefél, Christussal örökre menyországban örül.

Aldor legyen Atya, Fiu, es fent Lelek, minden allatoknál
ő magatartalék, dicsíret tiszteleg ő neki adalék.

M A S. Az halottak esendőségnek es föl tamadának re-
menf ge alar temettetnek el.

Nota: Ier temetsük el az testet: &c.

IEr tegyük el az testeket, adgyuk meg tisztelegeket, jelenő
tűk meg mi hitűket, atyafi keretettűket.

Földből teremtetek voltak, földé ismeglen változnak,
itilette föl tamadnak, mikor hallyak favat llnak.

Ez vilagon miglen eltek, sok nyavalyakat szenvedtek, kí-
ból mar ki menekedtek, nagy nyugodalomra mentek.

Az Christushnak fent halala, lőt ő nekik valóságokra, es az
ő föl tamadása, lőt meg igazulásokra.

Mar sem ördög sem az halal, nem arhat nekik bizonyyal,
meg valtattak Christus által, mondhattak azt batorfaggal.

Oh te halal hol fulakod, pokol hol az te diadalmad, nincs
raytunk semmi haralmad, meg törtetet birodalmad.

Csendesegben ok nyugodnak, de az remensegben vadnak,
hogy nagy ok föl tamadhatnak, menyben meg koronaztatnak.

Gyarlok voltak ő testekben, de lesnek nagy dicsőségben,
hogy föl tamadnak örömben, mint nap ő fenyessegeben.

Mi nekünk is legyen hitünk, ez jokban refesek legyünk,
ha Christus Iesu ban hitünk. örök hodogságot vessünk.

Dicsírteleg Atya Isten, Fiu es fent Lelek Isten, fent Ha-
romság egy Ur Isten, neki dicsőség menyegben.

M A S. Az halállal, föl tamadással, es itilettel intetünk
eletűnknek meg jobbításra.

EMlekezzünk az örölso naprol, ez vilagbol mi kimula-
sukrol, es az mi testűnknek föl tamadasarol.

Ez vi-

Ez világban ember csak oraig vagy, mint az arnyek te csak ollyatan vagy, Istennek te csuda draga edenye vagy.

Az Christushnak verevel váltott vagy, azért teged világban ő nem hagy, hald meg, az Christushnak nagy draga fia vagy.

Nyomorufag ez világban életünk, felelem es retteges mi utunk, vilagnak miglen arnyekaban buydosunk.

Az Christussal mi egyút vigadunk, föl tamadasaban ha bizandunk, örökke ő vele mi ugy dicsekedünk.

Ezkeppen ő azokat föl költi, hatalmaval es meg ekesíti, meny-orághban őket örömbe be vísi.

Ne csudalljuk testünknek romlasat, ebből ertyük Christushnak hatalmat, bizonyittya ezzel ő föl tamadasat.

Mikeppen a buza sem meg rothad, azonkepen mi testünk meg rothad, de azért mi testünk sok gyümölcsöt hozhat.

Mi testünkből az lelek ki mulik, az Christushoz lelkünk vitettetik, itillet napjaig mind ott tartatik.

Az itillet napjanak előtte, azon lelket ad az mi testünkben, mely testben előtte allunk itiletre.

Mely nagy gondgya rolunk az Istennek, ha tetzenek es az embereknek, meg rothad mi testünk-is meg ezek lesnek.

Ezen kez eslabbal ő előtte, ezen testben udvarlas nekik, mikor Angyaloktul vitetel eleiben.

Ket fele nepek akkor fel tamadnak, jok, gonofok eleiben alnak, az jok gonofoktul ott el valasztatnak.

Nagy dicsőffegben ot az hivek lesnek, veghetetlen örömben vitetnek, gonofok Christustul pokolra vetternek.

Az utolsó nap elöt nem lefen, dicsőffegben el nem erestetel, miglen ez vilagnak ő vege nem lefen.

Abrahamot gondold meg ha mult ki, az Christushnak finet ő meg latni, kivána Christussal egyút gyönyörködni

Ez vilagon egy ember sem lefen, dicsőffegben mikoron be vifien, jollehet tegedet oralmaban vefien.

Föl emellyed ember te fejedet, ismerd meg mar az te te remtődöt, ne kerisd fertelen te el vefesedet.

~~Ez világ egy ember sem lehen, dicsőflegben mikorom
bevitte, illhet segedet dalmában veten
Ez világ egy ember se fedet, ilmerd meg az te te
se fedet, ne keresd tenel, ne el vesetedet.~~

Ez világ az ígét úgy halgasd, hogy te vele mind örökke
elheis, Christushnak előre vele dicsőködheis.

Semmi marhad nem kel az Ur Istennek, csak fivedet ki-
vannya te neked, meg lassad az Christust el ne veszed utled.

Semmi neked te nagy gazdagfagod, itiletnek napjan Ura-
fagod, nem lehet te neked azokkal valtfagod.

Szamot vesen Isten az hivekrül, itiletet vesen mindeneke-
kül, meg retteny immaron gonof eletedtül.

Refeltes Urunk minket ezekkel, vigy be minket az te hi-
veiddel, az te sok rendbeli hiv kerettyeniddel.

Dicsíret es dicsőfleg men, egben, mert jól hístük hogy má-
keresünkben, meg halgattal minket esedezesünkben.

M A S. Könyörges, hogy az Christus halalunk orajan
ne hadgyon.

Iesus Christus Istennek sent Fia, bündöknek igaz meg val-
toja, kerest-fan ki halaloddal, Átyad kedveben jutatal.

Keserves kin vallasodert, kegyelméz nekem halalodert,
halallal bay vivasomban, biztasd telkem kimultaban.

Szememnek világossaga, fulnek mikor meg fodgy hallasa,
nyelvnek el jó meg allasa, közölget fivnek romlása.

Bodolni ha kezd en elmem, el tavoznak túlem segedim,
ne hadgy, ne hadgy oh Christusom, segely utolsó oramon.

Ez eletnek aranyekabol, vegy ki halalnak nagy kinnyabol,
ördögnek csalardsagatul, oltalmaz alnokfagatul.

Leleknek adgy jo ki mulast, kezedben adom azt nagy
bizvaszt, testemnek földben nyugovast, el jótődig adgaluvast.

Az te itiletet napjan, allas engem elődben batran, Szó-
sollon legy akkor nekem, az eletet ad meg nekem.

Mint igidben fel fogadtad, esküvessel bizonyítottad; Bi-
zony, bizony mondom nektek, igimben lehen elettek.

Ha azt ti meg tartandgyatok, nem foythat meg soha halaltok, es ha finten most meg haltok, csak alom lefen halaltok.

Az en hatalmas kezemmel, abbol ki hozlak nagy örömmel, országomban ti lakatok, örökös lef maradtatok.

Velem lefen örömetek, kit csak en bőrzöttem ti nektek, változik keferűsegtok, bodogfog lefen-tijetek.

Enged nekünk mind ezeket, Ur Jესus ki nyerted ezeket, bocsasd meg mi bűneinket, adgyad valhatlunk ezeket.

Mikor halalunk orajan, el jő lelkünknek ki mulasa, igid tamassa hitűnk, csak te ved hozzád lelkűnk.

M A S. Az életnek rövid voltával intetűnk az lelki vigyazásra.

EMBER emlekezzel utolsó napodról, az te halalodnak bizonyos voltáról, az te életednek kétféleges voltáról.

Az ő. irast nezzed mit fél életedről, bizonyosla tésen te állapotodról, az mit az iras mond nincsen kétféleg arról.

Szent David Propheta eletről azt mondgya, olyan mint az arnyek az embernek napja, mert hamar el mulik azt minden jól lattya.

Olyan mint az alom embernek elete, es olyan mind a fű ki reggel viragzik, de esteve hogy meg a tűzre bocsattatik.

Sz. Job Patriarcha eletről azt mondgya, az embernek napja, mint az beres napja, mely hamar ki telik es jutalmat varja.

Mely kicsin az csöp viz olyan az mi napunk, es mely kicsin az más olyan mi életűnk, mint bőles irasabol azt meg lehet tanulhattuk.

Mint az fűst az feltűl hamar el olatik, es mint az kőd napnak fenyevel veretik, az mi életűnk-is hamar vegezetik.

Mint az futo-követ az bőles meg azt mondgya, olyan mi életűnk mint hajonak nyoma, mint madarnak nyoma, es az nyilnak nyoma.

Olyan mint az harmat embernek elete, mely reggel az földnek finere le esik, de el marad ottan mihelt az Nap eri.

Micsoda

Micsoda az élet fent Jakab azt kérdi, olyan mint a parafá mely kevesse tetzik, de hamar el mulik es semminek latzik.

Mit ragaszkodol hat az te eletedhez, mert nyilván te ember nem bizhatol ehhez, sem ez földön való ez világi jokhoz.

Ninifen neked ember maradando helyed, ninifen maradando varasod ez földön, az mi varasunkat fejenkent keressük.

Le hágy ideiglen minket az Ur Isten, hogy az Jesus Christust tanuljunk az földön, dicsirjük az Istent mindenkoron ebben.

Vigyazz azért ember az te eletedben, meg ne győzzön teced ördög kefertiben, könyörögj Istennek hogy teced segitsen.

Tanuljad naponkent Istennek igijet, hogy az Jesus Christust meg ismerjed innét, ennek befedezhez fadjad eletedet.

Batorlagos ember ki Christust ismeri, nem fel az ördögtől mert Christus segiti, nem fel az halaltól mert Christus eleri.

Had el immar ember a nagy refegseget, a nagy torkossa-
got mely rontya sivedet, a nag irigyseget, es a nagy rőstseget.

De vigyazz te inkább az Urnak napjara, mert nem tudod napjat sem orajat annak, te azért mindenkor kef legy halodra.

Hogyha te azt tesed, ez fokot meg hallod: jövetek el immar birói az országot, mellyet en tinektek regé szerzettem volt.

Dicsíret Atyának es az ő Fianak, es az vigasztalo fent Lelek Istennek, tiétséget tegyünk mind fejenkent ennek.

M A S.

Mivel-hogy az hiv ember az halál által öröme megyen, nem kel ki mulasan keseregni.

Nota: Haggyatok el hiv keres: &c.

Isten hívei az kik vagytok kik Christushan igazan biztok, bizony nagy az ti vigasztok, mert menyegben ti jutalmatok.

Ez az ti vigasztalástokra, ha ti juttok testi halálra, hittel mezzetek az Jesusra, es erdemes aldozatgyara.

Sem:

Semmit az halál nem art nektek, sem az ördög nem bír
veletek, ha Christusban végig ti hisztetek, bűnötök ből es ha ki
tertek. 13

Urunk Jესusban kik meg halnak, igaz hitbē csak el alusznak,
remenyegbē azok nyugosznak, dicsőlégre mert fel tamadnak.

Sieszünk tehát mi meg terni, hitlen segtől is el fakadni, es
hitünket Christusban vetni, hozza erőssen ragaszkodni,

Vesszünk el minden ketelkedést, nagy fertelen sirast keser-
gest, ne karomlyuk mi az Ur Istent, hogy el vőtte mi embe-
rünket.

Inkab ő neki halat adgunk, hog halálból meg szabadulunk,
mert az által életre megyünk, dicsőlégre menendők vagunk.

Tartozunk halál fizetléssel, csak hogy legyünk jó kezfűtet-
tel, igaz hittel lelki örömmel, leszünk Jესus idvőzítőnk.

Az kép-mutato kereszténynek, örök halalt es poklot nyer-
nek, de az hívek meg menekednek, örök életre be vitetnek.

Dicsőret legyen az Atyának, es Fiúnak Jესus Christusnak,
mi dicső fel tamadasunknak, mind örökre Uralkodonak.

M A S. Rövid életnek halála után dicsőlégre tamadunk.

Nota, Ier temessük el az testet:

M Eg ertsetek kereszténynek, kiknek Christus vezérőőők,
sents igije ősvenyetek, mert örömet mondok nektek.

Im lattyatok maradasunk, ez vilagon nyajassagunk,
rővid mi nekünk lakasunk, egy-mas közöt vigassagunk.

Csuda hamar mert életünk, változando az mi testünk, de
ezen ne keseregjünk, se az Istent ne ingerlyük.

Halat adgyunk sőt ő neki hogy ő velünk azt miveli, lel-
künket hozzaja vesi, ez föld tömlőczéből ki vesi.

Mert végő nap földből testünk, el fel tamad embersegünk,
ne legyen benne keseregünk, s. Job mondgya ezt minekünk.

Emellyük fel mi szívünket, varjuk vígan Istenünket, ajan-
lyuk neki lelkünket, hogy ű igazgasson minket.

Lam az Christus menyországból, itéletkor udvarabol, An-
gyalival dicsőlégből, mint Biro le jű az Eghből.

D

Trom-

Trombitálnak az Angyalok, kiknek fájat megh hallgatok, megh romlanak magasságok, hegyek völgyek es az halmok.

Urunk akkor nagy fölséggel, sok fentekkel fenyesleggel, közep-arant seregevel, őriz minket kegyelleggel.

Bekelességgel így szól nekünk, kik ő benne itt mi hittünk, jőjjetek el Atyam aldotti drága arron vőt juhái.

Adom nektek Orfagomat, vele öfve en magamat, hitetek diadalmamat, vegyetek el koronamat.

Akkor mi mind az Jeshoz, Angyalokkal mi Urunkhoz, gyűjtetünk mi az Szentekhez, mint mennyei seregekhez.

M A S

Ezechielnék 37. részéből, az fel tamadafrol.

Nota: Emlkezzünk mi kerestien:

SErkeny fel mar ember bűneidből, vagy értelmet Isten igjéből, intettettel az holt példajabol, ki kel mulnod hidgyed ez vilagbol.

Keserves itt teneked elated, es siralmas mindente öfvenyed, tanitafat irafnak ha vesed, Ezechiel mit folyon meg erised.

Igy írja ezt nekünk Ezechiel, vigasztalván ő minket ezekkel, el hidgyük el ezt mi tellyes hitünkkel, ki bizonyit Isten befedevel.

Ki vön engem az Urnak fent Lelke, Lelki latas ferint egy mezőben, es mutata csontoknak sokfagat, kinek ember nem tudhattya famat.

Kerde engem az Istennek Lelke, ha ez csontok többbe elneneke, ezt tudhattya Istennek bölcs tiska, fel tamadni Istennek hatalma.

Parancsola hogy en Prophetálnék, es nekiek Prædicaloi kezdek, Ur fávára nekiek így follek, tanufagbol nekiek így mondek:

Szaraz csontok Uratok befeder, hallgatok megh az Isten intec-

intefet, drága favat fep vigasztalást, felöletek megh írt de- 14
cretomat.

Hogy titeket elekkel, testtel, innal fel öltöztet bűrrrel,
kezzel, labbal, semmel, füllel, minden ekelleggel, ajande-
koz meg uyjult fepfeggel.

Ezt mikoron az csontoknak mondam, nagy zörgefet az
csontoknak hallain, az Ur fava be telek en laram, egy nagy
ferrel labra alla ottan.

Mert izenkent csontok mind egy mshoz, innal bűrrrel ök
csinaltatának, az Ur előt talpokra allanak, lelkökben-is ök
megh Uyjulának.

Elő ember fomorusagodat, vigasztallyad ezzel banatidat,
győzd megh hitel fok nyavalyaidat, ki-mulasra kefűs te
magadat.

Ne irillyed lehetetlen voltat, te testednek az ő uyjulásat,
föld gyomrabol ő föl tamadasat, csak hid az Ur igazságos
favat.

Istent hidgyed oly mindenhatónak, ki parancsol földnek
menynek víznek, az halálnak pokolnak ördögnek, kik Isten-
nek mindenkor engednek.

Ha az halál bűnünkert meg rutit, igaz Isten kedveből fel
epoit, ki erette ismeg felekesit, Orsagaban Fizert be follit.

Ot megh nyugot minket faratsagtul, lelki testi nagy ken-
vallasoktul, fealik orczank Isten latsatul, rest ad nekünk
nagy bodogsagabol,

Arya Isten ezért tiszteltessel, Jesus Christus ezért dicsir-
tessel, oh Szent Lelek fel magasztaltassal, Szent Haromsaghi
örökke aldasst.

M A S. Nota: Emlekezzünk mi kerek, &c.

K Ereftyenek kik Christushan biztok, hinnetek kel hog
bűnert megh haltok, jövendőre ismeg fel tamadtok,
Isten Fia favat hogy halljatok.

Ez vilagnak el kel vegefretni, az Christushnak ismeg el kel
jüni, előket es holtakat itilni, mind enektül famot akar venni.

Jövetele leſen dicsőſſégben, ſent Angyalok vele egyetemben, ő Kiralyi fölſeges ſekiben, igaz leſen itélet tetelben.

Nagy kegyelmes leſen az Hívekhez, kik halgatnak ő ſent beſedehez, rettenetes az hitetlenekhez, kik biztanak hamis erdemekhez.

Szep beſeddel meg aldgya az híveket, meny-orſagban reſeti őket, megh atkozza az hitetleneket, őrók tűzre veteti mind őket.

Legyen azért felelem bennetek, à Chriſtusban legyen nagy hitetek, Atyafi ſeretök legyenek, itéletre hittet keſüllyetek.

Közel vagyon itéletnek napja, bizonytalan halálnak óraja, ſenki annak idejét nem tudja, azért mind ő magat meg oyja.

Int ſejenkent Chriſtus hogy vigyazzunk, az Iſtenhez gyakran ſohaſzkodgyunk, keſületlen hogy ne találtaſtunk, de nagy bizvaſt mi elő alhaſtunk.

Senki ſívet az ſaytalanſaggal, meg ne nehezítſe tobzodaſſal, reſegſeggel nagy ſok zaballaſſal, ſem életnek ſorgalmas gondgyaval.

De foglallyuk magunkat jozanſagban, meretekleteſſégben vigyazasban, uy életnek artatlanſagaban, igaz hitnek holdig vallasaban.

Igaz hitben azért megh maradgyunk, az Chriſtusrol mindenkör vallatſt tegyünk, hogy ő túle ſent aldomaſt vegyünk, őrók boldogſagot túle vegyünk.

Nagy dicsíret adaſſek Atyának, Szent Fianak mi Urunk Chriſtusnak, egyetemben az vigafálonak, dicsőſſeges boldog Haromſagnak.

M A S. Nota: Emlékezzünk mi kereſtyen. &c.

Emlékezzünk az mi életünkben, hogy meg kellyen halni mi teſtünknek, vitezkedgyünk az mi életünkben, hogy ne veſſünk el az mi lelkünkben.

Meg gondollyuk romlot termefetünket, teſtünkbeli nagy veſedelmünket, igyekezzünk el hadni, ezeket es Iſtenhez vezerlyük életünket.

Ezt

Ezt jól látjuk ez mostani testben, hogy meg kelljen hal- 15
ni életünkben, fel serkennyünk azért mi lelkünkben, hogy ne
elsünk nagy veszedelembé.

Jegyekről jó nekünk példát vennünk, és Atyákról mostan
emlekeznünk, kik bizonyoságot tettek mi nekünk, Adam miatt
hogy mind meg kell halnunk.

Jaj mi nekünk ha fel nem serkenünk, halálunkhoz hogy ha
nem kefélünk, örök életet akkor el vesszünk, örök halált ma-
gunknak valasztunk.

Csudahatjuk embernek vakfagat, kik nem látják Isten
igazságát, de követik világnak vakfagat, kik el vesszik Isten-
nek országát.

Jobb volt volna nem tudni Annyá meher, hogy nem mint
ez világot követni, az Istennek haragját fel venni, örök ken-
tet ő magat bocsátani.

Christus Jესűt kik veszik sívókben, és jól elnek jámbor
erköltsőkben, el nem vesnek bizonyos elnökbe, de be men-
nek örök dicsőségbe.

Szükség azért mindnyájan vigyaznunk, és bűnünkből im-
mar föl serkennünk, Szent irasra igen igyekeznünk, hogy
Christussal örökke elhesünk.

Ez mostani testből ki mulasunk, olyan lehen mint az mi
alvasunk, mert életre ismeg föl tamadunk, az Christussal
mind örökke elünk.

Nagy vigaság ez az mi lelkünkben, föl tamadunk ismeg
mi testünkben, vitezkedgyünk az mi életünkben, hogy ne
elsünk ördögnek kezebe.

Az Christusban kik biznak sívókben, és jól elnek ez föl-
dön eltekben, el nem vesnek soha ú lelkekben, föl tamadnak
örök dicsőségben.

De az kik nem hisznek igijében, fertelmesen elnek életék-
ben, mind el vesnek testekben lelkekben, ördögökkel ken-
lodnak egyetemben.

Jól meg lassuk minnyájan kereszténynek, el ne vessünk min-
nyájan

nyajan lelkünkben, meg jobbullyunk az mi erkölcsünkben,
ne talaltassunk hitvan eleiben.

Dicsirteitek az Atya Ur Isten, Szent fiaval az ő igejében,
Szent Lelekkel örök dicsőségben, Mind örökre Isteni
főlségben.

M A S. Nota: Ier temesűk elaz testőti: &c.

Chrisztusnak hú keresztyeni, illik ezt nektek meg tudni
Az bűnert hogy meg kel halni, Halál által üdvözülni.

Adamnak nagy vetke miat, Halál által minnyajunkra
meltok valank karhozatra, örök pokolnak kennyára.

De kik a Christusban hisznek, Halálul semmit ne fellyűnk,
Sőt ily remenységben legyűnk, Halálból életre megyűnk.

Nem bűkseg hat bankodnotok, Holtakon sirankoznotok,
Pogany modra jaygatnotok, mint ha hit nélkül volnatok.

Mert az kik hitben ki mulnak, azok Christusban nyu-
gósnak, utolsó nap fel tamadnak, Christussal egygűt vi-
gádnak.

Kik meg ez vilagon eltek, ez legyen dolgotok nektek, az
bűnnek veget vesítetek, es az Christusban hidgyetek.

Az bűnők ellen allyatok, es fűnelen vigyazzatok, gya-
kora imatkozozatok, keferteriben ne jussátok.

El hadgyatok minden gonost, irigyseget, ragalmazast,
gyűlölséget harag tartast, es nagy sok balvany imadast.

Refegsegtől tobzodastul, ez vilagi sok gondoktul, élet-
nek nagy munkajatul, oyja magát minden attul.

Jozansagot kőveslertek, merreklelessen ellyetek, jambor-
sagot visellyetek, es irgalmasok legyetek.

Ha ti ezekben maradtok, igaz hitben es ki multok, bi-
zonyyal el nem karhoztok, de örök életet nyertek.

Varjuk mi idvözitőnker, hidgyűk meg sabadit minket,
es változtattya testűnker, dicsőségre víben minket.

Dicsiret Atya Istennek, Christusnak idvözitőknnek,
egyetemben fent Leleknek, Szent Haromsag

egy Istennak.

M A S.

SOk nyomorúsággal elete embernek, rakva minden refo-
 az ő idejének, kik bűnert haragját jelentik látni.

Ime ő az embert fep ajandekaval, föl ruhazta vala hal-
 hatatlanfaggal, minden allatokon valo Urafaggal.

De hirtelenfeggel lón nagy változása, fep ekeffegenek
 ifonyu romlása, fejedelemfegből juta nagy rabfagra.

Ezeknek oka lón az haladatlanfag, kire embert vive őrdő-
 gi csalárdfag, bűnert követkőzek minden nyomorúsag.

Raytunk im-hol immar a bűnnek ú solgya, betegség kar-
 vallas es halalaak kennyá, fok nyomorúsagnak keptelen igája.

Jay azért csak immar ez földön életünk, mert keves ideig
 tart gyönyörűségünk, hirtelen változik minden ekeffegünk.

Viraghoz hasonló elete embernek, kit látunk semünkkel
 mely hamar el vesnek, reggel viragoznak, semayd tűzben
 vettetnek.

Sőt olyan mint arnyek ez földön életünk, mert hamar el
 mulik minden dicsőffegünk, ma kevelyen járunk holnap meg
 halhatunk.

Igen gyönyörködől ember gazdagfagban, mint ha mind
 örökke elnel ez világban, nem tudod mely orán tesnek ko-
 porfoban.

Az te gyenge tested tudode mi lefen, minden allatoknal
 utalatosb lefen, kegyoknak bekaknak eledele lefen.

Ne igery magadnak te höffü életet, es ne halogassad te
 meg teresedet, mert mikor nem varnad meg kerik telkedet.

Ojjad igen magad resti batortagtul, mint az Christus ta-
 nit nehez robzodástul, el ne vonyatassal ez csalard vilagtul.

Sok peldakbol látod neked meg kel halnod, de mikoron le-
 fē idejer nē tudod, azért főkleg neked mindēkor vigyaznod.

Igen fep peldaban Christus Urunk mondgya, hogy az ha-
 lal olyan mint loponak dolga, veletlen el megyen másnak
 romlásara.

Rea gondgyok vagy on az hazi gazdagnak, jövese miko-
 ron

ron történik loponak, akkor vigyazzanak hogy kart ne vállaljanak.

Tulaydonfaga ez lattuk az halálnak, hogy finten akkor jár el mikor nem varnak, azért fűkseg hogy mindenek vigyazzanak.

Azt felelő napra bizony nem veheted, mely órában solit bizony el kel menned, kart vallad hogy ha nē lehen keűleted.

Hadg bekert azért te ember kevelysegnek, vesd veget idejen minden bűneidnek, hogy tiszta adhasd lelkedet Istennek.

Dicsírteffel Uram örökké menyegben, ki egy Istensegben vagy három személyben, halalunk orajan legy segitseg, Amen.

M A S. Nota: Iesus Christus Istennek: &c.

Iesus Christus Ur Istennek Fia, mindeneknek ki vagy biralja, ez vilagnak meg tartoja, hivednek legy oltalma.

Obaytással mi könyörgünk, kegyelmes beködhöz járunk, segitsegert tőled varunk, az halalban legy oltalmunk.

Az te főnyű halalodert, kerezt-fanlót ken vallasodert, draga vered hullasert, ne ves el tőled ezekert.

Nyavalyaval mi életünk, rakva vagyon minden ösvényünk, előtűnk forog halalunk, ki ellen legy bizodalunk.

Nincsen ez ellen orvosság, te kivölled semmi vigassag, vagyon csak nagy nyomorúsag, szívünkben te legy batorság.

Ez életnek arnyekabol, mikor ki mulunk ez vilagbol, akkor Atyai voltodbol, mellettünk legy meny-orsagbol.

Semminemű kesertetűnk, ne essék ketsegben csesűnk, ördög ellen diadalunk, te legy mindenben oltalmunk.

Sies Uram segitsegre, legyen gondod az mi lelkűnkre, tekintis Christus erdemere, ne adgy ördög gyötrelmere.

Jo voltodat meg ne vonnyad, Szent lelkedet vezérül adgyad, mi szívűnket vigasztallyad, örök elettel biztallyad.

Diadalunk ördög ellen, Szo-bolunk legy mindenek ellen, hogy ne jussunk kesertetbe, tarts meg vegig igaz hitben.

Ezt mi velűnk el hitessed, mi szívűnken el pecsetellyed, hogy mikor lelkűnk ki mulik, mindgyart te hozzad vitétik.

Rom:

Romlása mikor testünknek, vege közelget életünknek, 17
míncs biztatója szívünknek, legy oltalma hivednek.

Ínak mikor on meg nyulnak, izek erek meg fakadoznak,
allunk kaptzai ropognak, es fogaink csikorognak.

Verünk hennünk meg alufik, erzekenség melle tavozik,
az lelek igen buz kodik, ördög ellen tusakodik.

Sies azért segítsegre, fydalminknak könnyehsegere, lel-
künket örök életre, Szent Atyadnak vigyed Amen.

M A S. 2. Corinth. 4. & 5.

Nota: Hadgyatok el hú keres: &c.

Szent Pál Apostolnak irása, lelkünknek vigasztalása, az ha-
lal ellen biztatása, ez keppen vagyon ő mondása:

Az külső ember ha meg romol, az belső ember el nem
bomol, nyavalyainkban el nem romol, de naponként jobban
meg ujul.

Nyomorúságinknak ideje, keveset tart raytunk ereje, de
azoknak el fenvedese, lehen nekünk dicső ssegünkre.

Most ez jelen valokat latjuk, csak a mulandokat né varjuk,
de jövőndöket mi remenlünk, az örök bodogságot varjuk.

Testünk nekünk ha meg rontatik, lako hely Istentől ada-
tik, menyben kez nélkül eppittetik, örök életünk meg adatik.

Sok fohazkodást azért tessünk, hogy mennyei hazát kiva-
nunk, melyben Istentől helyheztetünk, ha jo életben talál-
satunk.

Mert az testet az kit viselünk, nagy nyögessel terhet fen-
vedgünk, az halál meg romlot azt hifük, életnek örökseget
vessük.

Isten minket arra teremtet, az életre minket készítet, lelke-
vel magának el jegyzet, szívünkben nagy örömet érzör.

Tudgyuk hogy mig ez testben vagyunk, az Istentől ta-
voly budozunk, örökke valót most nem látunk, mert hitel
jövendőt kívánunk.

Vagyon azért nagy batorságunk, testünktől el valni keva-
dunk, Istenhöz költözni akarunk, vele egyyút örökke élünk.

E

Erre

Erre legyen mostan nagy gondunk, hogy Istennek kedvé-
ben legyünk, akár az testben itt lakozzunk, akár az testből ki-
költözzünk.

Mert mind az itélésre megyünk. Christus eleiben vité-
tünk, annak jutalmat el kel vennünk, vagy jól vagy gonosz
cselekedtünk.

Minden ember jól meg gondollya mely nagy az Istennek
haragja, az bűn ellen bossu-allasa, azért életet megh job-
bita.

Az Christus nekünk bizodalunk, jövődó haragtul ol-
talunk, csak legyen benne igaz hitünk, hit mellett legyen jó
életünk.

Dicsirétek az örök Isten, Atya, Fiu, Szent Lelek Isten,
három személyben egy Istenfegh, adgyon örök életet,
Amen.

Ex Iobi 1. & 2. in procuratione funerum.

Si bona suscepimus de manu Domini, mala autem
quare non sustineam? Dominus dedit, Dominus
abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sic
nomen Domini benedictum. In omnibus his non
peccavit Iob labiis suis, neque stultum quid contra
Deum locutus est.

M. Ha sok javat, es adasat az Istennek életünkben keresé-
tyenek el vőrtük. Ez mostani keferüseget, mélyel jó aka-
rattabol megh latogatos, miért nem szenvednök beke-
seggel.

Chorus. Az Ur atts volt, az Ur vőtte el is, az mint az
Urnak terzet, es rendelese volt, ugy lör az dolog, legyen az
Urnak néve dicsirétes mind örökkön örökre.

M. Nam

M. Nam ez fele nagy bánáttában az Isten Job Isten ellen 18
nem vetkőzött, es az ő ajakival bolondságot nem tollott. Ha-
nem inkább az Urnak nevet nagy Isteni felelemmel dicsírte,
es az Isten cselekedetét fíralmában föl magasztalta.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vőtte el-is: &c.

M. Mi-is azért azonkeppen, mindent valami keسرűség
reánk követkőzik, esendű bekeféggel azt el szenvedgyük,
tudván azt, hogy életünket Isten adta volt, es ugyan azt ő
főllege el-is vehette.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vőtte el-is: &c.

M. Gondollyuk megh azt-is hogy az Ur az ő hűveinek
örökösét főrzött, melyet nekik ez életnek utanna megh ad.

Add meg Ur Isten jó voltodból azt nekünk-is, es vigy be
minket hatalunk után az örök életnek boldogságában.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vőtte el-is: &c.

SEQUENTIA SEU PROSA.

Hoc est:

Versus rhythmi continentes meditationem de
extremo iudicio, & orationem pro remissione
peccatorum.

Dies ira: dies illa,
Solvat seculum in favilla,
Iesse David cum Sibylla.
Quando tremor est futurus
Quando Iudex est venturus,
Cuncta stridē discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regnorum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit, & natura,
Cum resurget creatura,
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur.

Unde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quicquid latet, apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem Patronum rogaturus?
Dum vix iustus sit securus.
Rex tremende maiestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me fons pietatis.
Recordare Iesu pie,
Quod sum causa tuae vitae,
Ne me perdas illa die.

Quaerens me sedisti lassus:
Redemisti crucem passus:
Tantus labor non fu cassus.

Iuste Index ultionis,
Donum fac remissionis,
Ante diem rationis.

Ingemisco tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus,
Supplicanti parce Deus.

Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mibi quoq; spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae,
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum praesta,
Et ab haedis me sequestra,
Statuens in parte dextra.

Consutator maledictus:
Flammis acribus addictus:
Voca me cum bened. tuis.

Oro supplex & accubis:
Cor contritum quasi cinis.
Gere curam mei finis.

Lachrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla,
Iudicandus homo reus.

Hic ergo parce Deus,
Pie Iesu Domine,
Dona eis requiem.

AZON SEQUENTIA MAGYARUL

AZ nap el jó nagy haraggal,
Mely megemeft mindent langall;
David mondgya Sibillaval.

Nagy felelem akkor lefen,
Mikor biro fekken lefen,
Mindent hogy meg hanyon vessen.

Akkor trombitak zengenek,
Hogy mindenek fel kellyenek,
Christus fekinel legyenek.

Halal remül s az termeset,
Hogy fel tamad minden nemzet,
Birora is aligh nezhetsen.

Könyvet akkor eld hoznak,
Kiben mindent írva larnak,
Stórvont teknek ez vilaghoak.

Biro mikor fekken ülend,
Akkor minden nyilvan leend,
Bán bűntetlen el nem menend.

Öt mit mondgyak bűnös fejem,

Ki le-

Ki leheszen reményesem,
Holot meg az jó is folyen.

O felleget nagy királyfagh,
Ki jökhöz ingyen kegyes vagy,
Engemet is akkor ne hadgy.

Uram J. sus emlekezzel,
Hogy erettem földre jöttem,
Ne vesess el kit megh mentel.

Farasgot erteni vállal
Az kerest-fan hogy kint latal,
Ne legyen hijs ez halál.

Büntetésben igaz Biro,
Enged megh mi bennem nem jó,
Az famadás miglen el jó.

Fohazkodom mint nagy bünös,
Pirult orcám bünül terhes,
Kerlek nekem legy kegyelms.

Az Mariat lam megh tartad,
Az tolvayt is megh halgatad,
Ez peldakat nekem hagyad.

Meltatlan en könyörgesem,
De te vegyed kegyelmestem,
Hogy örök tűz ne egessen.

Allás engem juhok felől,
Es vallás el gödöllyektől.
Hogy lathass jobb kezed felől.

Gonosokat mikor atkorsz,
Örök kinra kiker hogy vonsz,
Akkor engem jokkal nyugos.

Könyörgök alázatossan,
Mert vagyok nagy somoruan,
Vegh napomon, legy oralmam.

Mely bíralmas lehen az Nap.
Mikor az test tűzből tamad,
Biro előt es famot ad.

Oh Ur Isten irgalmaz,
Kegyes Jésus mi Urunk,
Adgy nekünk nyugodalmat.

V E G E.

I N T E S.

Mivel hogy ez halot Enckek ez előtt való Enckes könyvel egyűt
járnak; Ennek okaert az mellyek abból ide-is neztencz volna, ite
azokat rövidségnek okaert el hadtuk, mint:

Ur Isten irgalmaz nekem:

Legy irgalmaz Ur Isten mi nekünk:

Ísmeg, Dög halálnak idejen igen illendő mondanja:

Mi Urunk Jésus Christusnak:

Ísmeg, Az meg somorodot fivnek vigasztalására mondhatni!

Hisünk mind egy Istenben, &c.

Augustinus, in libro de agenda cura pro mortuis.

*Vocantur ante tempus boni, ne diutius vexentur à noxiis: Mali verò &
impii solvantur, ne diutius bonos persequantur.*

Idem, De doctrina Christiana, libro 2.

*Non potest malè mori, qui benè vixerit: & vix benè moritur, qui malè
vixerit.*

MUTA.

MUTATO TABLA.

20

A.		Ier temesük el az testet,	8 b
Adgy idvölseges ki mulást,	7 a	Iesus Chr. Istennek s. fia,	11 b
Az mi életünknek:	3 b	Iesus Christus Ur Istennek,	16 b
Az Istennek jo voltáról,	7 b	Ihk nekünk erről emlékez.	5 b
Az nap eljű nagy haraggal,	18 b	Isten hivei az kik vattok,	12 b
Az örök élet mi legyen,	4 b	<i>Iam mæsta quiesce querela,</i>	9 b
Az Ur Istennek jo akarat.	6 a		
C.		K.	
Christusnak hű keres:	15 b	Keresztyenek kik Christ.	14 a
D.		M.	
<i>Dies ira, dies illa,</i>	18 a	Megertsetek keresztyenek,	13 a
E.		Meg szabadultam már,	3 b
Ember emlékezzel az so:	5 b	<i>Media-vita in morte sumus.</i>	3 a
Ember emlékezzel utol.	12 a	N.	
Emlekezzel elő ember,	9 a	Ne emlékezzel meg:	4 a
Emlekezzünk az mi ele.	14 b	<i>Nunc dimittis servum,</i>	3 a
Emlekezzünk az utolsó,	10 b	O.	
Emlekezzünk mi keres.	6 b	Oh te meghalando emberi,	5 a
F.		S.	
Fjenkent mi erről emle:	4 a	Serkeny föl már ember,	13 b
H.		Sok nyomorúsaggal,	16 a
Hadgyatok el hű keres:	10 a	Szent Pal Apostolnak,	17 a
Halando emberek,	Ibidem	<i>Sit bona suscepimus,</i>	17 b
Ha sok javat es aldasat,	17 b	T.	
I.		Tudgyuk Uram Isten,	3 b
Ist tegyük el az testeket,	10 b	Tudgyuk azt hogy fejca.	8 a

Mors sceptra ligonibus equat

43 É M PÖRÉ Deductiōis 1

Diunda

Már elmegyök az örömben, paradicsomnak kertében, leszek Istenek kedvében. É

Immáran be tellyesödek, kit eltemben sokszor hallek, hogy még hálalnak

fizetnek Koröszvény hitnek iuralmát, már elvettem diadalmát, az életnek koronáját.

Lelkem Abraham kebeleben, restem es nyukszik az földben, de vagyok ily remenységben.

Amét hogy még föl tamaduk Christus Jé-
 sussal vigadok azért lelkemnek így szóllok.

Itt az boldogh várasban, az hová be vagyunk
 irván, az memyeknek országában.

Draga szep tako várasunk, hol Istemmel uralko-
 dunk, Christus is örökös társunk

É várasunk boldogságát, tündöklejét gazdagságát
 sok iras monda nyaltat

Abban ugy mond nem sok seges, nap es huld nem
 kellemetős, Isten benne fenyegetes. K. hri

Keferüség sem irigység, minden sántaság beteg-
ség, minden meghorult kénység.
De mindnyájan föl támadunk leszünk erős állapot-
ban, Christus esztendője tájban.
Ott nincs többé keveltség, nem uralkodik az ehetség
Szereket lesz az eleség.
Leszünk hűek egy szerényben, mind egyenlő dicső-
ségben, szent pal mondgya leveleiben.
Görödel és edgyút szerelmünk, Istenuinkhoz szere-
tetünk, arról el sem felelközünk.
Archangyalok Pátriarchák, Apostolok és Prophe-
tak, meg is ismernek Anyánk s. Anyánk.
De mind nagyobbak mondatik, hogy Jn velünk
lakozik, kinek dicsőség adásuk. fűz

Cantio Funeris.

2

Dönnek az ö soldgia az halál jol
tudgiuk, er vilag mely csalard
artis nilvan latjuk vilag vegen
vagiunk giakorta framlajuk de
mi eletönket csak ritkan jobbjuk
Emlekezünk adere az mi halálunkrol
vegiunk peldat immar enni megholtakrol
Avagi csak körrülünk ki mule famborakrol
Frömiünk elött valo holt Atjakfiarol.

Rövid életünkrol nekünk emlekezünk
Mint ejel es nappal fűkfy errekeznünk
De fűkeppen mikor körrülünk temetünk
Az ők adta volt ere-f. ü vedte el tölünk

Ennek peldajaval megh igi tanitotunk
Kit elöünk halva koporsóban latunk
Hogy miis er felden meg nem maradtatunk
Az ők adta volt ere-f. ü vadat tölünk

Kevanatos vala elete minékünk
Kedves kell emetis sokaknak körrülünk
De im meli hirtelen költözök körrülünk.
Az ők de.

Igi volt bizonnyára az ő akaratja
Hogi mi szegunket ezzel látogassa
Er mai nap tulunk hogi itt el folttira. 22.
Nem fiúkseg minekünk ha ott szarunk
Xoha tavorasa vagion mastan tulunk
Az ő peldajaval set inkább innunk. 23.
Vele edgint majdan bironi miis serunk
Mi nem mind örökre el tavorik tulunk
Xoha egikveesse nem latatik tulunk. 24.
Siralmas ne legien hat el tavorasa
Crak ideig valo tulunk el valasa
Mert ő neki vagion cröndes nyugodalma. 25.
Pelda es viga sagh nagi sepe er mimunk
nikoron halottak temetetenek tulunk
Mert ezzel jelöntik hogi itt folt tamadnak. 26.
Legien azért nekünk az halal elmentben
Hogi ne talaltassunk kerü letlenesben
Az utolso ora forogjon szívunkben
Az utadta volt ezt f. ő v. a. it tulunk.
O h m h

Oh meli sepe ismegg feldbol sel tamadunk
 Mikoron az Urtul mi meg folkittatunk
 Nagi örömmel mikor üelotte allunk. Az ur adta.

Rementelen s rövid ez felden eleunk,
 Kit mi eleunkben esünkben vehünk.
 Egien kezen tartjuk mind el temetjük. Az Ur adta.

Az feldnek gromaban be cserik testunk.
 Az Christus maraban lere az mi lellünk.
 Nem illik hat nekünk eren keseregnünk. Az Ur.

Tudjuk mint elenek velünk nyasskodak.
 Es miképpen miis ükisedek s ittak
 Kohn egy kevesse tunk el tavószak. Az Ur.

Legien az nagj Urnak kedves akaratja
 Mindonben ugi legien az mint ő akarta.

Az uran hozzulunk kit follit ü tudja. Az Ur.

Söt inkab fejenket olj nagj burgozagal
 Segiunk dicereket egy frivel es fajal.
 Az mi Ispunknek olj nagj burgozagal. Az Ur.
 Jüvel Jesus Christus Hivünknek Ispne
 Juvel juvel hozrank igm tervomgoje

jewel es ne kessel Szeregek Itene.
Te horrad kiáltunk tekinor nepeidre;
Hatalmas heredben ajánlunk lelkünknek.
Te adtad testünkben jól tudgink erőket.
Ez földön életünkben te tápláltál minket
Hatalunk orajan legi segitség Amen

Comendandus
Alia ad notam. *Sumus* az is *Scilicet* de
kristusnak hívei, kik itt jelen vattok, az en
vagy oramon környülöm allatok, en Szegény-
nak földnek még adni akartok, essel tiszte-
teket hogy még mutassatok.
Az en beszédemet kérlek hallgatók meg, nagy
szép vallásokmat, mostan arczetek még, kik en hatalomon
kefereztetek meg, essel magatokati batorizátok meg.
Ezti süleimnek szerelmes magzattya, voltam
nemzetemnek kedves nyavanyaga, minden bánatjoknak
még vigasztalója, mindenben Istennek kedves ayándéka.
Hirtelen de mostan töllok búcsót vőtem,
örömet szívemnek velök te tettem, essel világs-
nak, utara eredtem, nem retygek semmit vagyok nagy örömben

Ez telti boldogság melyben gyönyörködtem,
 edes sültimnek örömet teueztem, nem kel maren=
 nekem most még engedtem, vigasaggal megiek mely,
 utra erédtem.

Romlando testemet noha most lattiatok, kité
 maidan az földben be takarítotok, de lelkiemet im=
 mar, vigadmi hadgiatok, melyben majd érkezik testem is
 tudgiatok.

Igen drága es szép az en lako helyem, kité en
 fejem. Christus készített emmekem, örülök vigádok merre
 oda hi engem, tagia vagyok neki nem feled el engem.

Ragy bünak bánatnak munkának ő fia, az bünök
 Zdamnak nyömörült arvaia, es vilagban bizony tudom
 tötem volna ha elnem tesserint engedtetett volna.

Az en tagaimnak földben be szállalan, nem
 hankodom semmit meg rothadozalan, nem esem kötelegz=
 den, az fel tamadalban, vigadok Christyban, es endes nyu=
 gorasban.

Rutagombiul merre hogy elle veckezteppen, ide=
 igs az földben, aserü totetuettem, de sent Dnygalival
 majd fel költet engem, Sep artatlan testben fel
 elöztet engem.

Ez földnek

És földnek melysége engem még nem tuthat,
bűnömnek földgja rajtam nem maradhat, ördög és
az bűnök nem karkostathatnak, mert fejem Christusom
fogja en partomaz.

Szep fenyves felhőben majd el iöl tudom,
itelo sekiben ulni majd még latom, edes vigasztalom
savat majd még hallom, nagy sepe országában majd
be solittatom.

It lehen öröömöm kedves vigasságom, az sent
Angyalokkal valo tarsalagom, regis sok sentekkel szűz-
kel lakalom, nem lehen öröke senkitöl bantalom.

Repülök örövendék az sepe femeregeben,
az en Christusomnak szins nasseleben, az femes igek-
nek lengedezésekben, az sent Angyaloknak sepe enek-
lekben.

Jesus Christusomnak az ő nagy io voltatt,
nagy hatalmagsagát jóshéteelen voltatt, Angyalok es
sentek szüntelen kiáltiak, sentnek es aldoznak enek-
ben mondgyak.

Sőt ems ezeknek dió seregében, be alwan
enkeklet vettek egyetemben, Szent szent s. az Jn odi-
országában, ki engemet hiut az boldogság örömben.

Oh mely

Oh, mely drága országs az hova készülok,
 oh, mely drága város meliben majdán leszek,
 mely drága élédél az melletti ott élek, engedjé-
 tek utat es ne késteliétek.

Minden az ósorsat köztetek sirapja, vala-
 kik en tölem lésték el maradván, senki bánattat
 most raitam ne mutassa, en boldogságomat mint
 ha nem akarna.

Szerelmes süleim ti se bankodgiatok, en
 elmenésem ne sirankozzatok, vélték it elnémti
 ne kévanyalok, mért ekképpen iomat ti nem akartatok,

És bánat tiétek ha még gondoltatok, nem
 azért hogy immár engem nem látnatok, de vélem egy-
 utor hogy most nem járhattok, az bűnös világra tol-
 lém el maradtok.

Szerelmeppen kérlek ti is készületek, ez
 világ javait semminek vélletek, az más örök Világ
 ulat követsetek, mert ma avagy holnap vélém kel-
 netek. Még láttok még engem, szeptemberben,
 Christustól adatott szeptemberében, vélem örven-
 désték, ti is, szeptemberben, Jesus Christusomnak,
 nagy dicsőségében.

Amig

Alja nota mily szelved ez vilagb ok
Emleköpel kerlek ok Emböri allat ionendo dol
gajdrul; itelet napiorit fol tamodakarul; Kemeni
ham adakarul; az Jöfus chrystulnak, megjenesi kiralnak
földre le hallakarul;

Cudalköföm rajtat meli feledéken uagi az te ki mu
lakodtul; maga bizonis uagi az te elletödnök romlot
allapattiarul; Eredben uerhetned enni ideiglen holt
Emböri allatul;

Az Chrystus is maga emleköftet vigasz elletödnök ugero;
mert nem tudod hogy ha vege lehonauagi el halade
stuerö; itelet az nyben talalnak abban megis itelnek,
s nem utheccu lenkive;

Nooie jödeiben az Jöf öfön utan vilagb miköppen Jö
Jöra: Ninten vigan lehon, az mint chrystus mogia itelet
neki napia; mint az fene matenak, ~~szövege~~ megis ite,
hufön negiedik regeben szövege megis ite;

Ezek ipnak uala ugi mond az emberök s halakodnak uala
mikor az a Jöf öfönnel Jönnök haragiat Jöjök uaria
uala: mind addigh migh nöje az is barhaiban Jöf
miat be forolla,

Maty szövege

Matiszki a világnak szon allapatia minci semmi job
lása; náha meg nem fionik az szennel havanak
hangos trombitálása; Emböri allatnak mind ujjonon uj
ol vak merő batorjaga;

6

Eznek Jznak ~~csak~~ matiszki a nagi batorjagan az Emböriök
Látónak; etel Utan penigz vagallu magast polnak ha
poknal givolkodnak; ki melesok felöl fram adafok fe
löl igen sem gondolkodnak;

Im criak egi otaigh sem tudni te magadnak Egebegöt
igekni; megis vizetlenöl keusz te esödnek mindönden
hivolkodni; Is uagi koniozzeni a fogadst kenni de te
nem tudni meg ~~tenni~~ tenni.

Oh Emböri allat az te szennödöl miere ide gionötel meg
vallons karhoshattul pokoltul halattul ki menget
meg esödöt; oh te hala adatlan szennödnek haat
miere vited igen meg.

Jadziatok halallal fionben kel mennötök miere hagi
nem keköltök; keuszot vizatok noha edentegel u
ujjon kemeri iejetök; tohodoz vezighesh egy ital
dupka; az ti gionörojektök;

Nem vezigheszel kel az szen haraghiat oltani Engeta
miere tohodoz holgat az szennel laka nem pokot te
uelleni, sot az eo ~~hang~~ haraghiat sz fole bon e
pokot inkab giviedni,

Jusod 5

Füskön fűtökben az gafi dűgy peldaja ki tobhodaßban
uala, pokolban öneki ki mulaja utan temetse lot
uala; mint tihon hetedik xrefeben hene Lukaci sua
zilista ixia,

Boldisax kirallij az tobhodaß miat mint Jorra iol
budziatok; csiak az egi embörij vrah ebben
nektök lehetne io peldatok; de lam kauptet lat
akox ki homitök nytkox tob tanulhatnatok,

Vragahor kepöt nemullick magokhat izön föl füval
kodnak; öten izeuul mint egi bolonagat hinten ugi
csufolkodnak; felök rajta mint az herodeß kirallij
ömegh cüföltatök:

Tirtösege napian heziont kerd ualoni mert az öten magh
megh vahi: cruda kut halallal kerd magh ötet
az te lalkij ö Vilagbol ki mennij: mert sentinek
nem io az öö ömanuul csufolkodni Jaciödni:

Ter magh ahere hohom oh emböri allat az vrah öten apt
mongia: öm enny magh terök te hohod ö az te böneidnek
lokagat; mind semmie tihom mert te galmaßagim öföhet
fölöl mülla,

n latök ariatok ö Vigasztalotok bitonyi magh Vigasztal
lak; övalem heleben Vigasztat adok ö en magh

hinnak

Königbittet; el törtöm en magam könyj hullatásokkat bi
hony meg Vigasztal.

La penigh meg tegh az bi mennodnek ~~is~~ illy kigyos in
tegye; variad az ~~re~~ ment az te böncidnek kemenyi itte
letere; mint az mi hitonának vallasa meg tanit co
el jövetelre;

It mongia az Men mikoron en hokam hatásokkat tegh
tök; ell fordolok önnet el kigyosommal ti teatok nem
növe; ment elajajnak mint elö rebeben meg ~~pr~~atual
uannak.

Hozz apest haragiat ell taustathasok volund az ~~re~~
Mennet; ~~el~~ közeget tegionk az mi mennonének el
figet hajeriunk ennek; legönk kövekö; egytö lekölt
kel az meretlekedésnek.

Uiciorot te nekod mi kigyosom attiank perelom; ment
fiaddal, ~~az~~ el az Vigasztalo ment lekök Mennel line
egi hatalommal, ~~el~~ el Valkodol ~~is~~ örökön örökö
Vigasztal minket Amen.

A via ad notam *(hujusmodi hinc)*

elei len embörnek uo llo-
örája, mégis vigalhatatla
senki nem tuthatja, Is-
ten deerecoma valamikor
tartja, Sem I fű Sem-
örégs azc alcat nem hagsia.

A rany ezüst Szépsegs drága kütkös-
segs, halat ellet Semmi alar ny-
fermősegs, Gifra Szép tündérlő-
iratos fermősegs, mégis nem
szabadulhat Semmi nagy erősegs.
Es ben serény segs ben csak adoma-
Varia, embör életének hatarat
iol tudgya, hercelenül mindgiort-
74.

csak torkon ragadgia: afoval lefával.

Eio Szagstul megis foztja.

Eros Dalocak kul irakot li vonsa,

te li car haszokat velel elhagiatya,

Kiralyinak kulansnak; ilyen kemeny-

N sorsa, semmi szorset bel magac ne osatya.

Nelom is oracac nilvan kossel kossca,

halalnak illatya, te tom alcal iarca,

nehcs betegs segom bi szomnyal mutatya,

hogi lelkomnek el kel teftomcul valnia.

Tulem el maradot mig mit osaycanom,

to vad eleto mee mar nem halaszacatom,

edos arvaimcul noha megis kel valnom,

nem banom tamam uketis el varom.

Eretek asere kozsam fiaim leaim,

kik re eltoimben ne szetnek szemem,

halliatok megis mo tan utolgo be sedom,

miqs nem hideguynek fajdalmas Jagaim.

Nelom al ki.

Neköm el kel meimöm latyatok oly uera,
melyről immar többé nem terhelek
visha, és leßön fiain végsső buzu sásán
édes Attiatónak mégis sönk ballasa;

Vallions életömét hogy ha élél hogsom,
bubanat faratságs, Szantalan fajdalom,
keferves haborgás nekcek aét mondhatom,
hogy ha akarnam is mégis nem samlal sacom.

Söt és csendömetis hogi ha elgondolom,
csak kevés vol neköm io ésó lakasom,
köröze sok nyavalia bantotta, vigsságom,
hogy ne livaimam em immar nyugovón.

Vége Sakad így majd nimdön kinammak,
fütöt koporsóban tetteim nyugosnak,
íßon kene egy ma tul noha Sakadoz-
nak, de íetlöt napian helyekre allana.

Szantalan.

Szancalan banaim tülém elmaradnak,
 nagy sok nyavaliam engömet elhadnak,
 többé immar rajtam nem Uralkodhatnak,
 örök segül roham vértök Szallanak,
 Farat határlanul elene állgatók, Jseem
 ellen kerlek ne sugóldgiatók,
 Segees egöt tülé mindön korvariátok,
 meremikent neköm volé ugy leson Soryotok.
 Azen halalomon ei ne bankodgiatók,
 ki eot Serene Volcam halando Attyatok, ^{+ Arinat}
 lam tudgiatók el megs az masik Attyatok,
 ki ioben nalamnak nd hal megs tudgiatók.
 Szak egiedül neki Savat fogadgiatók,
 es az mit Parancsol abban elvariátok,
 azu Sene igiet qakram halga hatok,
 nu keppen en tülém Fram lattatok,
 gon megs orissi mindön jo Sagsokat,
 teniesövetessi keves barmotokat,

Székelyi
 Dókbol

azokból kivannya aaako sasokat,
as sütkelködök hős is safarsagokat,
I hössöt idegönt sorkiuho sot beemat,
as kik ei tülletek kernek Alamisnat,

Megs ne ueallyatok kor becegöt Nemat,
Civlusnak viselik esök Abrazaciac
Oldogs agosó leson es leppen elölgatok,
as menybeli fseennileson tiuicortok,
es as Scene Angialok ti olealma sotok,
ne felllyetok minie legicetok batotok.

mek. Anyatoknak Savat siven halgalsatok,
mindomokben nekj igon solgalyatok,
akarauya ellen megs emorcsa anyatok,
legios Intesennek feictok sayzatok.

Tudom o neki is elte mint Para, hama
vagyon holnap Salsat kopor oban,
hogy ha elötegek cörcenik halala,

cem/s-22

temessétek ötis az én koporomban.
 Ti magatok között egyesek legiértetek,
 ha mit nem értetek másval mégis legiértetek,
 kevelségöt Pompat, igazon győlöltétek,
 visavonnyat Patvaretti el kerülhetek.
 Engedelmeszségöt Chiusur hűségötök,
 senkiel mégis csafolwancin nem nyúlsztek,
 az hitben erősek mind végig legyetek,
 S idegön tudomant csak bevégyétek.
 Semmiyben serénybök, ti hába ne legietek
 mint hogy lakkötökre gondot viéltétek,
 iósan agsban elögn az fenne fellétek,
 hogy díszködésben élte véletek.
 Tudom ha erőke mégis csélekdítetek,
 Jmél menyekben, ti lelétek kedvések,
 az emberek köztis ^{nagy} mégis büszköletök,
 az serégek Ura ezt téní véletek.

43. n. 6. B. thm. ül

01
A s'en beszédimmül meg's emléke^{cek}be
az Ur Isten legión fiain veletek,
benesegős lelkével vespersion benne-
tek, hogy miként az Esdras m^und^uls^ug^u
M eny bely hagy, Isten nekőd halat adok
te s'ent felsegődnek dűzerce mondog,
az s'ep bodegssagsban migs hozzád-
fel jutok holot az s'entek el örök viga
Engomet ediglen hogy te meg's tartottal, ~~doe~~
nosa mint Szent Jóbort Gyakorta-
suytoltal, de Jiralsom latvan mind-
gyarast meg's szantal, bisal Fiam
N e fely is meg's így mondogat
agy örömmel m^und^ug^uart megick a s'ent
re, nem akarok többé kerdodny c^u-
te s'ben, I^umel Angyalj fűvete-
flomben, vigíteck fel Lelkőm-
Abram kebelében.

Teljes kőzo

Teljes kegyelettel el nem kegyes vagyok,
tudom Isten előtt hogy még nem piro-
lok, o' Feltege előtt örök udvallok,
örökim örök ünekj szolgállok.

Vegs buzsamat veszem velagi hűségem,
az nagy sároska sul. Sántalan kímek-
tul, immaran még valam, mindön nya-
valyaktul, az kik gőtröttenek tavoshacacslant.
Immár o' en lelköm mint fogoly semlőgköl,
majad még menekőől ki még en telőmből,
mellyel búlede volt A nyamnak meseböl,
az tettevőmpődnék búlegrendőlésebeül.

Fenlöl es tündőklöl. Imnek előtt,
teis Gyalló telőm, nosa az mely síva,
felá alattédel, legy Forromendégben,
Imis is még lelkömmel ferkőz
tettel egyben.

Gecelenek nithor.

Teelcenenk mikor el iyn ő ideje,
accor meg's fuvallyak hangos trombitagár,
az mi löppen tartia vőgefe tanaiza,
mi Urunk Krisztusnak betelik mondan.
Legion hat bekefege immar cinkeek,
lik meg's töb' ideige e's vilagsban cteek,
az Ur Isten Legion mindön segete e's teek,
Vigia s'as io s'as ags Legion cteeték.
Immaran e'mekör mind meg's buzopatek,
mind kisdedek nagiot, kik meg's elök-
i attok, a's en halalomon s'mit ne s'ria-
tok, utolgo napotok ra mikas Vigias'atek.
Immek sent fia az ee sent ke'sedben,
telkomee ajanlom, Med' hofald kedvedben,
Vigis be' Uram lellek, Szabad leiben,
mire'ed be' ü'nekj lebe'spek örömben.

Szent három s'as fia

Szent háromság Istén, alapsal
 mennyeiben, Atya fűz Jn Gienlő-
 szent szűzben, és az szent Lélekkel,
 örök Menickben, ki első uralkodó,
 örök dicsőségben. Amen. S. H. S.

Adem nota Mar domgyes
 lo Emberek kik uatok,
 mast en volam tanullyatok
 mikeppen megh kel halnotok
 Voltam ti nektok tarsatok
 mikoron nyajaskottatok
 es edgy-malsal lakostatok.
 Kik uatok ti enis voltam, mar ruletok el ravostam,
 koporsomban be szallottam.
 Esetem földnek agyanloraam, mint Amyanak ugy vallot-
 tam, es vilagot nektok hirtam.
 Temeresomet csak varom, keferietok ki kivanoam,
 hol az holtakkal nyugoszoam. u

L. H. S.

Lelekem heke talált az Urban, Jesus Christusnak markában,
Vannak, megh ualcomnak okalmában.
Vartanak engem közikben, mennyieiek az örömben,
Kik ottam nagy dicősegeben.
Ez immár el indultam, ti tiuletek el tavostam
Koporsóban be szálltam.
Küvet vagyok előzetők, mert ti is utannaham jöttök
kerlek azser készületek
Az Isten engemet bötítet, ma készületek el hívot
már ti reátok mutatot.
Nagy boldogh örömben vagiok, az ur Isten előt állok
indok hogy ti ne siriatok
Megh zendeszedet nyavalyám, mikor kenlöttem ágyam
Spoltam csak nagy fagyatásban.
Már mind azok el tavostak, en tülem taul allonak
Könyeim megh szaxatának
Vagyok Isten országában, Christusai paradizomban,
Angyalok társaságában.
Testemet kite viselitök, remetesemre kísértet
Isten füzése ti nektök

Halad

Halálomat kik szármagatok, raytam kerlek ne sir-
iatok, lam tudgátok az hol vagyok.

Nem terhetök meg hozzáatok, ritóketis oda várak
ot van örökös lakatok.

Mert el mulando es világh, kibem eletünk mint vi-
ragh, el marad lam minden iósagh.

Levid leszen eletörök, sokaigh ti-is nem elök
egy kevesse szenvedgyetök.

Edgyüt lesteek tiis ulem, oh en el hagiöt seregim.
ne sirassatok el mentöm.

Az Istenül váriatok, az az rivigasztalotok,
gondot vifel ti rolatok.

Boczássatok el bekenel, Jesusnak segetsegenel,
sen lelkemnek örömevel.

Az Istennek diczősegh, legyen fiunak tisztós-
segh, Szent Istennek edgy Istensegh. Amen

Mas

mlékessel meg ember Iste-
nedrel, örökre való te idős
segedről, es holtod után te
veszedelméről, mert számot
vesznek az te életedről. 22

Az embernek árága az Istenmel,
Christus Vereuel meg valót lelkenel
es Isten szerent való életénél, idő be teluen
u időségenél.

Isten es az Egh nekünk azt ielenti, hogy es vilá-
got csak ideigh atia. Szent Fiat nekünk értünk
nagy halakra atia, kiből szerelmét hozzánk meg
mutatta.

Az halál nekünk Istennek küvete kinek mint leszen
az u-öltözete, azt meg mutattja mindennek életé.
nem futhatunk el Istennek előtte. 23

Külgis es beka majd osztosik velünk, az ordogh az bün
föi támad ellenünk, nem leszen akkor gadságagh mi
velünk, mynd az mény es föld leszen mi ellenünk
Tekind meg ember az te koporsodat, naponkent való
halando vadodat, az Isten ellen nagy büns voltodat.
te bűneidről nagy szám adásodat.

Oh Isten ellen való nagy gonoszság, hogy neked nem
kel az örök boldogság, az magas mennyből vár nagy
irgalmasság, ki által nekünk adatik menyorság.

Testünk eszentül földre porrá lesz, iutalmunk nek-
ünk csak Istenből lesz, senki nem tudja a
dolga mint lesz, nagy valószínűség nekünk akkor
szentünk eszentül szellemi hanyattatik, mi testünk ^{lesz}
volunk mind le szaggattatik, es iszol isre mind el
maradoznak, az fergek miat mind el ragattatnak.

Illek azért nekünk megfiatalságunk, es az Istenről bi-
zomságot remünk, hogy itt ez földön iamborul kel eln-
ünk, ha nem akarunk örökre (giótródnunk) elvinni
Mert iób let volna soha nem születtünk, hogy nem is-
ent soha nem tisztolm, a ió voltárul üt el feledm
es szent iget iget meg utalm.

Nem is embernek Isten kefergetm, iuvendő dolgot biz-
ommal igetm, hogy meg meg terheds nem is az
gondolm, mert vá ki (oda az a itelen).

Minden keresztényen azon könyörögien, hogy az V. J. n. mel-
lette legien, az a iutalma (zak az J. n. legyen, es nykor

megh hal u mellette legyen.

Sídszeret legyen az Atya Istennek mind egyetemben az u szent fiának, es uigasztalo szent lelek Istennek, igazsag minket szent haromfagh Amen. *finis*

Nota: I. Ius christus Ius

ralkodo szent Ur Isten, ki hatalmas vagy mindeneken, földi es mennyiiken, teremtetet emberokon.

Es te Isteni erodednek, es hatalmas Istensegednek, minden ki ellenem emek alhatna végezesödnek.

Sodalatos boldogsaged, hogy senkiuel te azt nem köztöd senkinek megh sem ielehted, ki felül mi végezesöd.

I deier teremtésödnek, vögh oráját mi életünknek, ki muláját mi Lelkünknek, határát rönkölesödnek.

Mindennek megh kel kostolmi, halálanak napiát megh ermi, senki el sem kerülhetj, oráját által né legh.

Imberök megh változnának, magokert nagy summát adnának, ha tanácsodhoz ietnának, sok szalmak elmulnának.

finis

Nincs nálad Isomely ualasztas, jász Isten itt hátra
hagyás, edgik majikon jól váltás, mert köz paran-
csolat adás. É

Istentül mutatot társunk, kedves és Szerelmes magzatink
Agyánk edes Anyajnk, el hagyak edös magzatink.

Halálokon mi kefergünk, nem bódzathatnok el nyitlunk
arrul megk sem emléköszünk, hogy iob helyre megyön tul-

Az Istermek boldogságát, megk nem láthatnok Szentünk
országát, ha az testnek kívánságát, betöltenök aka-

Köla Istermek nagy gondgya, kit mikoró vigyen ho-
zája, iokat bünből ki ragadgya, magának életre tartgya.

Tutara hadgya nyindemnek, hogy az bünben ne merüllyenek
de megk termi siehsenek, hogy életre mehehsenek

Parancsol Szent Angyalinak, hivede körmjül tábor-
járjának, Lelkünkre ugy vigyázának, hogy életre
iuthassanak.

Az ny Lelkünk hogy vigadgyo, örökkim öröкке hogy ellye,
Istenünkben örüendözze, Isha uege nelehehsen.

Patriarchák es Szent Atyák, Lelkekben kik az Istent
látták, es világot nem kívánnyák, Szent Szűzek-
kel Istent, aloyák

nyo firuk

Ne sirjunk hat s. ne bankodjunk, kik Istennek hives
vagyunk, ha el veretik magzatunk, mert mi is utann
megiünk
O a megh latyok szömelőket, Istenünkben dicsőültes
szinre szinre Istenünket, dicsériök mi teremtönket
és mi edes megh valtonkat, es megh szentoló Istenünk
okár előt nyugovokat, Christuban el nyugottakat.
Teremtő Atya Ur Isten, es megh valto fia Ur Jn.
nekod sz: lelök ur Isten, di mongyunk dicsériöt men
szent Ur Isten szent Ur Jn. örökke ualó sz: Ur Jn.
nekod dicsőség menyekben, most es mind örökke

MA S. Nota. Az sz: Immo imfubn Amen. fimm

Ok rend beli probak undnok raytunk
es életben, kibn noha gyönyör
ködünk mint az hal az vízben,
az se tudgyok hol akadunk
az halalos örben.

Tegyük rákra nyaralyactal es
kefességgel, ki nem tudunk mi szennedni, semmi
betelességgel, noha tudgyok hogy nincs semmi raytunk tövél
és világnak onlarch. Volent ember megh, tekinosed, net
fokar inger megh nem adgya bizomnyal elhagyed,

szert kerlek hogy magadat ember el ne higgyed.

de lehet erről nekünk sokatnak halatn, Alexander ezvilag-
nak nagyob részét birta, eletemek job kornán töle el maradt.
határolan gazdasága Ceresus királynak uole, Csalárd
világos ez embernek oly sokat adot uole, de lóm ugre
más embernek Tömlőreben meg holt.

his ez világnak igen örül valn, sok nemzetes ez világo
röle reagó valn, örömenek első napian megfuldot valn.
igeried te magadnak ez holnap napot, csak halat adgy
ez Istennek hogy erted ez napot, szent Inkabnak
irafatol ezte meg tanulhatod.

azgod Ifjuságod tegod megk ne szalljon, azte nem uolr-
nak minden koron hogy ember megk nyan, meg se
jondold hogy ez halat teged kőrmeyen hadgyon.

é haza sok Ifjuságon egymasnak örömlnek, hofszu
napot n magoknak szegenyök igernek, chöz kepe
nyörögéstől talam megis szőmek.

mozolot azon közben adatik Iñeről, ki hirtelen
retőket el valaszt egymásul, ki ohatna olyan
lyön magat siralommal.

nyak is gyermeküket fnydalommal szőlők, ez vilá-
on vigyazással munkával növelik, azte nem tud
yok nek szegenyök mi vegre növelik.

Tudomán

Ne sirjunk hat s. ne bankodjunk, kik Istennek
ragiunk, ha el veretik magzatunk, meri mi is u
megiünk
O u meg h latyok szövelyöket, Istenünkben dicso
szimöl szinre Istenünket, dicseriök mi teremtonke
Az mi edes meg valtonkat, es meg szentölő Iste
olár elöt nyugovokat, Christuban el nyugottakat
Tereztö Anya Ur Isten, es meg valto Szu Ur In
nekod sz: Lelök Ur Isten, di mongyunk dicserito
Szent Vr Isten szent Ur In, örökke ualó sz: Ur G
nekod dicsofsegh mennyekben, most es mindig

MDA S. Nota. Az sz: Immo in fide Amen.

Ok rend beli probak undnol
ez életben, kiben noha gyö
ködönk mint az hal az vi
nyze sem tudgyok hol vánd
az halalos törben.

Tegyük rákén nyaranyact
kefességgel, kit nem tudunk mi szernedni, semm
bekefességgel, noha tudgyok hogy nincs semmi rajtunk
Az világnak ozalard voltat ember meg, tekinteds,
pokot izer meg nem adgya bösömmel elhidyed,

azért kerlek hogy magadat ember el ne hiddnyed.

Pelda lehet erről nekünk sokatnak halálra, Alexander ez világnak nagyob részét birta, életének job korbán töle el maradt. Halhatatlan gazdagsga Cezar Királynak uolt, Csakard világs ez embernek oly sokat adott uolt, de lóm ugre más embernek Tömlöcreben meg holt.

A tilla is ez világnak igen örül vala, sok nemvérfes és világo töle reáj vala, örömenek első napian megfúladot vala. Ne igeriek te magadnak az holnap napot, csak halat adgy az Isternek hogy erted ez napot, szent Inkabnak irasbol este meg tanulhatod.

Ugyanod Iffiusygod tegod meg ne orallyon, az nem uar: ink minden koron hogy ember meg orion, meg se gondold hogy az halat teged körmien hagyjon.

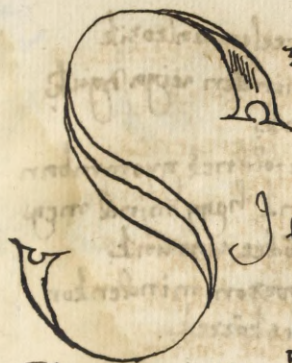
Sok haza sok Iffiusygon egymasnak örülnek, hofzu napot is magoknak szegenyök igernek, ehöz kepe könyörgestül talan megis szömek.

Parancsolat azon közben adatik Istenöl, ki hirtelen szeretőket el valaszt egymasul, ki ohajna olyan helyön mara siralomul.

Az Anyak is gyermeköket fnydalommal szölik, ez világon vigyazással munkával növelik, az nem tud gyök nek szegenyök mi ugre növelik.

Tudomán

Tudományok kiknek nincozen hamar megh győzének,
fűkeppen ha is magzatnyok sokig győződnek,
Isten probaban ugy bizonynak mint egy hitőlenek.
Ha hitőben te keresztyen tökéletes volnál,
Isten ellen igón talán te nem zúgolodnál.
Sőt inkább én szívesen örök halálra adnál.
A 3 szent Iobnak hét gyermeke egy napon megh hal.
hiszide hogy az szent Átyn nem bűnkedő voln.
ez probaban az Istennek felet igyen hayt.
Isten aola, is vőte ell, Aldot az is nerez,
mijne akartan mind ugy legyen ki alhat ellem,
te nekőd is el szenvednöd szíven így köllene.
A szimpak pogany modra az mi halotunkat,
szent Pál mondgya ne ruzsuk ezzel vallásunkat,
engesztellyük halandósául inkább Istenünk.
Vigasztalgyad kegyős Isten az keservefőket,
car az meg az igaz hitben az te híveidet,
ha te elhaldoz Átyn Isten ki segelhet minket,
szent Ur Jn serényőknék győzheteelen Átyn,
szent Lelkővel könnyebbő az meg ne jussunk halálra,
de jussunk be Christus által az te országodban.
Dicsőetessek mindönkoron az Átyn Ur Jn,
es is fia az Ur Jsus vele egyetemben,
az szent Lelök egy Istenfő mindörökre Amen. Finis
No A S. 1012. Irmek az is szolgálatok.

30 moru az halál az gyarto embernek, halál kőre:
tízről mindenk reaggnek, mert meg köi kapoln;
minden embereknek, ueget meg sem tudunk
uetni brőneinknek.
fioknak uenőknék nem kedser az halál,
halálki gualtuls. Adomtuul szarmozal,
uileget meg ualik az kit elöl talal.
azert Isten ellen te ne fagyodogyal.

Gyakran az Istennek beszede szőnkben, Iyson es mindenkor
Zongion frőleinkben, el mulik eleerőnk lattyuk mely hitelē,
Iőuel Iesus Christus uagy be kegyelmedben.

Az mi gonoszogunk minket meg nem tarthat, nagy hatal-
masogunk semmit nem segethet, halál elöt senki minket
el nem reythet, Iőuel Iesus Christus mutatd kegyelmedet.

Siralmas day szoval sirasuk uetkőnk, emellyő fől hitből az
mi kezeinket, nyuycok az Iőhöz szep könyörgesőnk,

Iőuel Iesus Christus segely meg már minket.
Penitentiara kezisőnk magunkat, hatra hordjuk minden
mi gonoszoginkat, mert ugy nyerhegyőnk el az szep boldogs-
got, Iőuel Iesus Christus ad megd Koroninkot.

Az Paradiosomnak kegyős halyekbann, amaz szep tőndőklő ferjős
menyosogbann, Iőuőuelt hűeknek szep tarfasogokbann,

Iőuel Iesus Christus uagy be minket abbann.
Remegőnk nekőnk legyőn az Istenben, folyomjunk ő
hőren minden szőkőnkben, Adjuk magasztaljuk tellyes
eleerőnkben, Iőuel Iesus Christus baxorior hűerőnkben.

Iattyuk

9
Lassuk itt ez földön ninosen maradjunk, hirtelen változik
minden nyaralásunk, sirlomra fordul minden vigasztalásunk,
Jézus Kristus mert csak tegéd várunk.
Az mi Ágyunk fia kit szőmönkel látnunk, az földnek gyomrában
mellyet be takarunk, nagy peldán minékönk hagy mind meg-
kel halnunk, Jézus Kristus mert tegéd várunk.
Senti ez világhoz bár ne ragaszkodjék, vigyázzon mindenkor
es iol elmélkedjék, utolsó napinról el ne felelközze,
Jézus Kristus legy nekünk segéd.
Kegyelom kedvesen ninosen az halálban, nem esik meg szíve
színtön zenőn, nem könyöröl semmit gyöngy virágok,
Jézus Kristus ne hadda vagyon orvonn.
Az halál a bűnnek iol tudgyok utalnia, hogy ha megsejünk
vagyon minékönk ma, talán holnap állunk be az föld
gyomrában, Jézus Kristus Lelkünk ved maradjon.
Istennék orvonn teljes fényeséggel, szőntelen enőklő Ágyunk
fényeséggel, szőntalán sok régi idősöktől szentöktől,
Jézus Kristus idősöktől öröktől.
Jézus Kristus hold meg kérszünk, Jézus ne nezd aszmi
szőntalán bűnünk, tekint meg ki omlok szep piros verődet,
Jézus Kristus ved hordoz Lelkünk.
Inged zinnól színt hogy tegéd látnunk, te szent Ágyunk
öröktől áldunk, es az szent Jelőktől fel magasztalunk,
Jézus Kristus nagy öröktől látunk. Amen. Amen

letemnek ueszo nypint, mint hogy ma
el ertem ornint, testem le testibyenek
soldgyant, bntn meg vijn halál bnyán.
Elkem erzi hogy testetül, el kel valrin
ez világtul, testem bucsut veszőn sol-
diektul, mert így volt redelve Jntul.

Azert dolynat n-is bizzn, Istenre ki hozza nijn, el hitte hogy
rit Christus nem hndyn, ez hnterbn segedelmet nyuain.

Mert el kőveseuel fognden, bisonny mōanfontis nllnan, hogy
halálbn nök parányt fogin, kik hūey nyok vā gondgyā.

Tamdgyon fel bñr nñ Jntn, de njnes hntnlmn bñyn vñl-
=lñn, nem örülhet sohñ lelke kñrñ, mert meg valentot Jñ nñ.

Reaenoso. Lokol kñnyuñt, nyynrkodgyak orditñnyñt, keftul-
=tyñn rñm tñres nyiltuñt, halálbn nek merges fñrñt jñuñt.

Jñ tñrucnijt hogy mñ szente, nñert ne kor pñrñllyñn velem,
tudom fortellyñ ne nñ ellenem, mert reszes vele nñ kegyelem.

Jñyeközzeek erdemueul, el tiltatñ iduozitñmñt, ki fogññ hñek
szñmok közzul, de nem nd ki Isten kezéböl.

E mñye ellen sejm közzul, Chrus ki mñgnñnk gyñrñsöt,
nem hñgy mert hit remeseneet szerszet, kit nññ mñ eddññ

E des Jesus segedete, kellek hogy mññ legyen mñellet = megörzöt,
=te, Jñllyñ futñso jñ el vñnefte, Letöt jutnlmñt ad

Angyali tñbor ne kessel, kik lelke hñzznd = megñneke.

fel keferiek, Abrahñmñnk kebeleben vñgyek, hol
Lñsñmñl edgyñt nyugodgyek.

Testem.

21
Testem el temetni hagyó, földnek mit Anyamnak nyolom,
itelet napján es nyugodaló, adássek neki csédesz ilom,
Föl emmáns felől hitóm, ugyan nílhetős értelmém,
io bizodaló s-remeszenne, enlál mert lesz életrem
Ha porrá változik teste, de hiszté hogy en elvőzítő,
ezen testbe főmejmél neze, mikor lesz neke itelóm.
Hogy ha székü ki tereti, Jelechez minnét kesziti,
nekor teremis aldaít vési, kit már villok hogy Leske ersi.
Nem lesz nekem földemre, ha módosít hogy Jeletre,
kellyetek halotank főm uetfre, mert el iöt biro fűzetesre.
Bátrán az Grambia főm, Anyynalaktul funallfokern,
föl emmáns testem mert vinnbágn, menybe vitetik boldog
Testemnek hát el nílűsű, nyugvlyntul meg = 2. Sngm
nyugovisn, tölecek unlo el búzuzn, ne sirjntok ő boldogs
Vinn inkib keferietek, Az Sirbá vőtet be teyetek, Sorsn
es világon Istentül any fellyetök, boldogságnit hogy el vengietek
Aldot Jépus vőso főmne, hald meg elencia meg hanczomac
terjessz ki Lelkőmnek szent karadit, reszletesd velt orszagodn
Hol szinrol szinre Anyynal, eszt kinalom boldogs Juhokul,
dioterecssek Anyam Szene Fınddnl, Szene Sz: Lengy
Szene nyandekoddnl. Finis: M A S. S. Lotn. Bűnek as

Ebben az edes magzat reg bucsut veszen
keserves főleítül.

Christushoz

Kristushoz készülök szerelmes szülem,
 bemetők el hadlak edes nevelőim,
 most végű búcsút veszek edes ismerői
 hallgatók beszédem kegyes jó feleim.
 Zugodás senkitől ne legyő en szomra,
 ha mondom hogy ertem ma végű óvára,
 mert ez nem kevésmi mentőm amasz iomra,
 hol az Barany Christus amasz Szent Pászora.
 Eltem ez életnek en keves napit, tudgyátok
 nem vőtem hitető iavait, sőt inkább benvet-
 tem terhes nyavalyait, halálnak is luttam jó merges
 Gond, bu, sok faraság en em ne aggasztalt, nyilat.
 Gyermeki életem ben szűkség sem farasztat,
 Siras keserűség keveset apasztat, mert.
 Virag koromban halál le szakasztat.
 Lakasom nálatok tudgyátok nyavalyaság
 Okos beszédeim sokaknál vigasztal,
 Szepen szollo nyelvem volt vidám mulatság,
 magam viselése dicseretes jószág.
 Elei eltemnek nyugtot reménseget,
 hogy ha ernék en-is koros emberseget
 néktek szüleimnek örvendeteseget,
 hadnek eletemmel jó hirt kedvesseget.

Drága

Drága szep erkölcznek sengeit mutatam, szelid terme
szettel azt látnotok adtam, magam kedveltem vala-
mint tudhatam, kedves kellemetős mindennek voltam.
Isten ayandeka es az ő szep iava, nektek szelimeknek
szerelmes rayzaaya, voltam banatyáknak vidamito
szova, de vagyok im mostan laayatok meg halva.
Peldaa halálnak bűneim soldgyanak, eüköre vilagnak
(mulando) mulando iavának, es kis Doporsóba por-
ra változásnak, előtetők oka vagyok nagy sirásnak.
A minden előknek ávara indulta, terhes nyavalya-
kat tülem messze hadtam, sok jayt es faydalmot
kit agyba mondotam, azoktul meg váltam mikelyék
Legye az nagy urnak kedves akarattya, mulat.
virág szál koromban. Lelkem ki szollitya, meg isme-
röm ebből hogy volt Edes Aaya, mert hogy
vele ellyek akarattya taratya.
Ekes Liliom szál házánál en leszek, az menyei iobol
ayamtul veszt veszt, tudom szep Coronam es ru-
haim kecsők, kiből fel öltözven mid csak aldafelesők.
Dicsőséges az hely hól öröcke lakom, Isten it min-
den nap szinről szinre latom, sok eszer szentök-
kel enis szet kialtom, aldas magaszcalas Istene
hatalom.

Edes

E des szűleim hát engem mit siratok, nedves orcza
 val es bus szivel mert vadatok, veám burulással
 Jaysoval jaygaatok, hidegült tetemű ti apolgaatatok.
 Szűnyek siralmotok vidullyó szivetők, mert itt is Isten-
 nel vagyok en tettek, nem sok idő múlva ti is
 Pide iratok, ezen boldogságba velem együtt előtök.
 Parancsolta Iñ megis kellőt lennie, nekem Leannyá-
 nak el kellett járni, mint egy követességbe elől be-
 lépnie, itt menyei karba helyemre vólnie.
 Anyám edes Anyám hát megis csendességgyel, Szived-
 ben bannatál raytam ne törődgyel, Zokogo sirasul
 szivedben megis szűnyel, minden keferűségűl megüre.
 Neked is ezt mondom kedves edes Anyám, ~~szedgyel.~~
 Di vilagra szűltel voltal kegyes Daykám,
 magad megis tartoztassd nincs sem nyavalyám,
 árva vá sem lőtem mert Isten en Anyám.
 Isten öröksejében laktam itt szűldön, hol valto-
 zás alatt tudgyatok van minden, Iffiakon ve-
 nökön aratlan kisdeden, halál uralkodik
 szegeny es nagy renden.
 Az halál enekem ne volc agodalom, hanem in-
 kab mint egy csendes nyugodalom, Ur Jesus
 Christusban lőtem ki mulatom, kiből az hűvek-
 nek haláluk szép alom.

Ita ar/sok

I t az sok nyavalya en gyenge testemet, törte es
faggya a gyenge tetemimet, de mi helt az Jn szollita
lelkemet, meg nyugodot testom elo m örömetet.
A zon kerök mindet hogy már en peldáimál, biztassa
m magát hit bizodalomál, ne gondollyo semit testi
faydalmával, mert leszen mellette Christus otalma
Romlot állapattól meg egyszerfel veszen, mikor val
et iü vendó Iteleire leszen, iöknek gonosznak mi-
helt törvöt tesze, testestül lelkestül vig örömbé viszen.
O k környölem álló kéreztaye szent sereg, többet már
nem szollok szived mert keserög, csak tiszted keze-
m hogy testem feluegyed, immet ki keserven
föld gyomrában tegyed.
Legyen mynd ezekben diczeret. Isternek, ki boldogs
ki mulást ad benne hívóknak, bekeseges törest
szomorú sziveknek, adgyon saiggyasztalást
megh keserüeknek. *Finis. N. A. S. Nota. Sok*
rindorli

A gondolod elo ember te állapattodat,
mely nehezen nagy munkával előd
vilagodat, veriteckel s nagy gon-
dokkal taplald magadat.

Megis

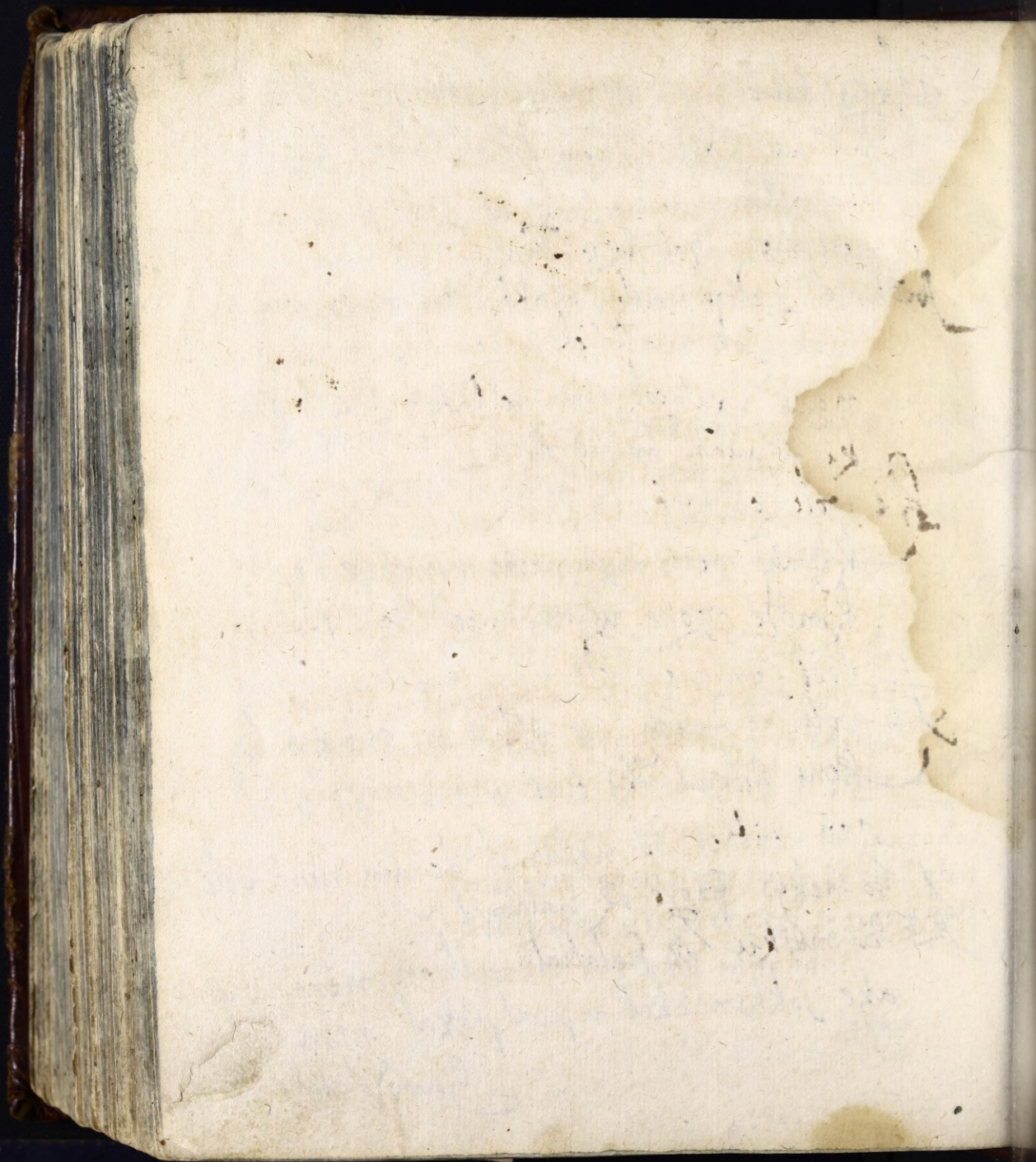
Megis látod hogy ez világ ipőn áthatatlan,
 ha mit ád is denem lépem mind egy
 állapotban, hát ne bideyed dalárd voltát
 mert meg is dal dolgodban.

Sok jó halott mely sokak volt nagy gárdas
 sok, sok morhatok nagy sok kindok és
 nagy uraságok, im joltatott halál által
 ki mulat mind azok.

Si volt gárdas ez világon mint Ceresus
 király volt, meg nem menthet sok
 kindre vege ugyan meg holt; Alexan
 der sem menthet nagy hatalma meg holt.

Si volt is meg itt valóban szentek az
 szent jobnál, ki tört morhat és vila
 gon többet is nálánál de lám nem volt
 is nekis frigre az halálnál.

Si szentek is az halállal: valyon nem vitt
 ake, sokkinokkal nyavalyakkal nem
 Gardolottake

ORATIO pro
Pro Impetrandis pluuiis

ekindz reánk Ur Jn
nagi kegyelmességéből
es halgas megk minket
Aryaf Volkodból, az ma-
gas memországból.

Sok szükségünk Ur Isten iol lehet annak nekünk
mellyeket mi maſtan megk nem gondolhatunk
előt sem ſámláthatunk.

Mind az által Ur Isten maſtani ſzükségünket
megh ielenajók neked mi keuanſágjainkat
es kerünk mint Sztyánkat.

Adgi minékünk Ur Isten nagis ſzep siros eſőket
es jó nörűſeges ſzi harmarokat, es ſzep
nedveſſégöket.

Nyisd megk nekünk Ur Isten az tekendő es lá-
dadar, es ne rekeſſſed be az ſzi ſzawornaját
es drága ſzep folyását.

No ſed Ur Isten

Ne ted Erőze Ur Isten fejünk fölöt az eget
 es nagy kemény vassá alattunk az földet
 hommet várunk gledelt. *ti*

Ne verj minket Ur Isten szörtelem nagy aszal-
 ljal, es rökkenő aralmas nagy hejegokkal
 hasonaltan szelekkel. *ti*

hivós itók
 kel.

Ne uerj minket Ur Isten első helyet meghporral,
 se ragjauat se Egjéb fele fergekkel, artal-
 mas kü elsőekkel.

Ne veld inkább Ur Isten te szent ayandekidat,
 mellyeket fölseged nekünk megh mutatot.
 es életünkere adot.

Megh szaraznak Ur Isten minden fele uetefök
 mezők rétek uizek mindememü füvek. +
 el Egrek az Gabonák

Dzöklit
 Gabonák

Szomjáhoznak Ur Isten minden fele állatok
 Barmok Louak Juhok rőbdőső állatok
 el Esettek mindének. *ti*

Sivnak veunak Ur Isten emberek es az Vadak
 mert minden ű nekik etelők es italok

Szak boljognak szecenyek.

Szany mro

Számmj' megh minket Ur Isten es minden
allatidat, kik csak fölsegédül uarnak minde
viokar, etelt es italokar.

Emléközzel Ur Isten régi fogadásodrol, emléközzel
immár kegyelmesegeodrol, Atyájd is uolodrol.

Né nezd nekünk Ur Isten szantalan bűneinket
eledben fel haror sok gonoszáginkat, isomiu uet-
keinket.

Megh ígerted Ur Isten hogi megh halgadsz kerünk-
ben, es adsz nekünk esőt alkalmas időben,
csak kerünk szűkségünkben.

Aldgi megh minket Ur Isten es m' lelkiesteti iök-
kal, hogi elhesűk szépen es nagy józanfággal,
drága anyadekiddal. Éi

Segelheszünk Ur Isten ezökből szegemiöket, es la-
gathatszuk az szükölködöket, megh momorodottan.

Hare minket Ur Isten mastani szűkségünkben
megh halgadsz kegyössen minket keresünkben
mastan kívánágunkban.

Díszereor Ur Isten mind ezökert enöklünk
szent szíaddal es sz: lelköddel mi aldunk
öröкке magasztalunk. Amen. Finis.

Himni guoti dñm idpces mñm sñm

A nap töl itöven immáron, keritök az ñt
 mindnyájan, hogy ezön az egész napon,
 bíöntiöl minket olalmadson.~

S Nyelvönket meg tartostassat, es á bíönre ne
 boctássat, főmeinket be takaria, gonoszra níz
 ni, ne hadgya.~

S ziveink tisták legyenek, gonosz bíönt be né végye
 nek, kevélységet gyöölölyenek, ételi itali mérték
 lyenek.~

Hogy mikor az nap el nyugszik, es az szj el al
 konyodik, mi egészen tisták legyönk, es itet
 vigan dicseriök.~

Dicseri legyön fiának, es egygyetlen egy fiának,
 es az mi vigan talonknak, kitöl mindön iök
 szármasznak.

Ter legyön.

Más

M A S.

M

ostan oh szent lelök in, ki anyával
vagy egy in, fiával hasonló képen,
kérünk baly be szívünkben.

Egy mindnyájan tipták légyünk,
téged biontelen, dicserünk, beretet
légyen mi bennünk, egy más köpt edgyesek legyint
Ezt czeleködgyed mi velünk, mert te vagy tutorunk
nekünk, igazgatást tióled várunk, mert csak te
vrad marattunk. ~ Noj Légyon.

M A S.

S az Biro nagy ur in, ki álla d min
dent io rőndben, az régelt meg világo
sétod, es az délt meg melegétod. ~

Olcsd meg pavarunknak tőzét,
veddel bionneinknek terhet, adgy minekünk egé
seget, testi lelki békeféget. ~
Dicsőfégs néked anyáknak, es edgyetlen edgy fiának,
tiptőfégs adasék annak, ki tutora az árváknak.

Noj Légyon

Allatoknak meg tartoia, égnek
igazgatoia, napnak egön forga
toia, földnek biölör változtatvia.

Adgy minekiönk itt ugy élünk,
hogy biönünkben el né vesszünk, hanem
mennyeiben mehebiönk s veled örökre el hebiök
Dicsőség legyen te neköd, föld meny magasztaljon
téged, mert mindörökre kegyelmed, mint at bi
örvöl ki teried. ugy legyen.

M á s.

Allatoknak meg tartoia, alhatatos vagy ur
in, ar nap világnak ideit, változásokkal végez
Adgy minekiönk olly estvelét, kiből mi ^{ve}
el né kár hozunk, hogy mi halálunk ide
ien, ar dicsőségben iut hasunk.

Lelkiönket és jószágunkat, neköd ajánljuk magunkat,
veretpröllyed mi utunkat, virellyed iora gondun

Dicsőség legyen Atjának és az in Szent fia: ^{kat}
nak, és az Szent lelök szinnek, most és örökre
örökre. Hoz legyen

M á s

M A S.

Atya fiu es szent lelök, egy Isten tégöd
oh haitunk, tista szivöl mi kívántunk,
hogy lakóhál mi közöttünk.~

Száunk nyelvünk es mi örök, dicső
tégöd az mi lelünk, es atya fiakkal szeretünk,
tista szivöl mi dicsőünk.~

Méköd azért örvendőünk te benned most dicsőködünk
egyetlen egy mi életünk, tégöd öröké dicsőünk.

Dicsőség legyen Istennek es edgyetlen edgy fiának
es az mi vigasztalónknak, minket megvigasztalónknak,
oltalmazónknak. ugy legyen

K

M A S.

Egyelmes Isten ur Isten, esedőünk szök
Ségünkben, halgas meg minket kegyesen,
es siralomnak völgyében.~

Szavunknak nömös látoia, iol tykod gyarbo vol
tunkat, kérünk hogy bocrásd meg mástán,
az mi nagy sok bűneinket.~

Mért igön sok bűneinket, meg bántottunk mi te
gődet, bent fiadnak edomieiért, kérünk irgal
mal mi nekünk.~

Isten te fiadnak

És te tiadnak érdöme, legyen mi velönk szentége, hogy
 buzgósgos elmével, szolgálhatunk fölségötnök
 Adgyad boldogság bent háromság, es tökéletes igazság,
 hogy nálad az boldogságban, örvendölönk meny
 országban. ~ ugy legyen.

Sus christus mi meg váltunk, kárhozat
 tul szabadonk, bent atyádnál egy so so
 llunk, egyedül vagy köiben járunk. ~

Olalmadrad hivedet, távoztasd el bűneinket,
 igazságot meg mi hitönket, es vigasztalljad
 szívünket. ~

Atyádtul nevert bent lelködet, terjed véánk io
 kedvedet, bőségesen kevelmedet, mutatd meg
 kösötnök erödet. ~

Te keményös hatalmadat, jelenred ki már io vol
 todát, dicöred meg té magadat, es mended
 meg juhaidat. ~

Örömmödnök nagy io voltát, ávarad véánk háfná
 lathat, bűneinknek sok ruságát, el töröllyed
 undokágát. ~

Azértessel

Dicsértésél Jēsus christus te bent ágyaddal men-
nyégben, bent télőkkel egyetemben, bent
háromság egy fölégben. ugy legyen.

M A S.

Kiadod Jsten sziveinket, látod erőtelenségünket,
el nem reitők bűneinket, várjuk kegyel-
meségödet. ~

Mindnyáian orozra burultunk. s. néked bent
Átyánk könyörgönk, feleked el bűnein-
ket, várjuk kegyelmességödet. ~

Világosítsd elméinket, görítsd föl mi sziveinket,
hoggy dicsérheszünk tégedet, es áld hátsuk
bent nevedet. ~

Kailéköddá mi szívönket, bentöllyed kérünk
tégedet, sziveinkben lakodalmas. ~~bent~~ es
nagy nyugalmas. ~

Jay erőlködöjél mi velünk, bent fiadert ki
mi nélkülünk, nálad bizonyos reményünk,
es hoszád egyenes utunk.

ugy legyen. ~

M A S.

M A S

Helséges Atya ur Iſn, ez napnak in
kezdetiben, könyörgönk tartomags hi
tönkty, es az igaz ſzeretetben. ~

Bőneinket megis bocsáſtad, es ſzivőnket vigasztaltjad,
vallásunkat bátorítottad, az ſzent lelket nekőnk ad,
Hogy né árczon az ellenſégs távul légyen min gyad,
den keſégs, testi lelki förtelmefégs, es az gonof
eretnököſégs. ~

Oltaimar kérvőnk gonofstul, ördögötöl hitötlen ſégtöl,
az bűnnek kértetettöl, hirtelen valo haláltul. ~

Adgyad nekőnk életönkty, ſzerethetsek egy mást ſiv
ben, élhetőnk nagy békeſégs, es hitnek jo győmővőrtől. ~

Munkánkat nekőnk megis átgyad, életőnkét ſaportérad,
hivalkodásra ne bocsás, es tobtodástól tartottas. ~

Lelkőnkét es jo ſágunkat, nekőd aijályok magunkat,
vetővöllyed mi utunkat, viſeltyed jo ra gondunkat. ~

Enged erőket ſtufért, is edgyetlen egy fiadert es
minekőnk ſaſollonkert, egy elég áldozatunkért. ~

Kálákat adunk ur Iſn, te ſ: fiadnak akkiffen, ſent
lélőket egyetömty, maſtan es mindön időben.

Hgy légyon. ~ M A S.

M A S.

Eönyörögiünk az Istennek Christus által mint
Ástyanknak, hogy ismeriön fiainak, kegyel
meklen bűneinknek.

Es ördögnek hatalmául, es az bűnnek sok
ságátul, minden féle ellenségtől, oltalmazón
es haláltul.

Vigartallyonként telkivel, igazgasson bebedével,
ne bosszondok bűneinket, nagy sok hitőt
tenjessünkkel.

Mai nap mi életünkbe, né esünk semmi vé
tökbe, nagy igazság életünk, legyen min
dön bebedinkben.

Hitünk legyen tökéletes, mi életünk olly
szentséges, nálunk legyen, utálatos, hitlen
ségs mere kárholatos.

Stent Angyalid öröszenek, es kerékbe viseljenek
nyomorgatni né hadgyanak se embörnek se ördögk.

Dicéret neköd ur Isten, ki minket nyír ke
gyelmessen, halgas meg mástán ke
gyessen, hogy könyörögiünk szökjessünkbe.
ugy Legyen.

indenkor téged ur isten, magasztalunk mi szivünkben, bírákodunk kégyelmedben, dicsőrködünk szent nevedben.

Örvendez szent Atyánk felhőnk, mert birtat minket mi urunk! bekecségre hogy

már dolunk hozatot minden mi igyünk.

Mihelyt birtunkat föl véve, és magát kezébe téve, legottan megis igazítsa, felerőmből szabadítsa.

Immár kégyelmességödet, várjuk uram té kedvedet, és imádkozunk szent nevedet, nyírd de nem mi erődmönket.

Mert is raitunk keserődék, bűneinkben fröszödözék, halálunkban réssződék, haragod volunk igy mi

Kamissak valánk előtted, résszörünk vala te töled, de el tévet juhaidat, megis teríté te szent fiad.

Vallán minket isker, az akolban, be vivé nyugodalom, megis birtatá kégyelmed, megis győgyétá felerőmből.

Neked az ert örvendözünk, te benned mást dicsőrködünk, egyetlen egy mi életünknek, nekod örökre enöklünk. Diósság nekod Atyánk, és egyetlen egy fiadnak, szivünk bátorító iának, és megis vigasztaló iának.

ugy legyen

Mál

M A S.

Atyának egy fia, ez világnak is birtója,
Istus Iesus megis váltoja, árváknak vigá-
taloja ~

Atyának vagy bölcsesége, ábrarattya fe-
nésege, mindön szentök dicősege, bönösöknek,
reménysege. ~

Lé szállál magas mennyégből, bent Atyádnak ke-
beléből, emböri testöt reád vel, hogy mentenél
megs bönünktől. ~

Ezt nem az mi érdemünktől, se is cselekedetünktől,
de mi veled kegyelmedből, hozzánk való szeret-
et. ~

Te mi nekünk valóragunkra, körözt fát vel
fól válladra, ekképen menél halálra, így lel
ez világnak áma. ~

Mi azért tisztóségödre, néked nagy dicőségödre,
térdet haitunk Iesus névre, ez világnak
négy részére. ~

Es sziböl kérünk igazodot, segécs minket hiveidet,
ved föl romlot edényidet, láthatók megis
szent szinödet. ~

Teljes vagy fölégös iokkal, minket is aré-
nyokkal, részesít, hogy nagy kirókkal, ne gyöt-
resszünk gonoszokkal. ~

Aldgyad

Adgy nekünk csöndös időket, es állandó békeséget, atya fi
szent szeretet, benned való igaz hitöt. ~

Hogy láván ely iovoltozat, xánk való nagy gondat,
magastalljunk mi urunkat, hatalmas szabadonkat ~

Dicsőség meny azának, es egyetlen egy fiának erei
nek aiándékának, ar dicső stent háromságnak. u. l.

am m a s.

Dicsőség meny azának, es egyetlen egy fiának erei
nek aiándékának, ar dicső stent háromságnak. u. l.

Mulhék homállyá elmentnek, kései
ködje szívünknek, világa az igaz hitnek, fen
tyék mint meggyultt fővetőnk. ~

Tegöd mert christus imérünk nélkül már hitből
könyörgünk, szent igéd lakozék bennünk, ar le
gyon nekünk vezérünk. ~

Ne nyisd sokaságát vétünknek, undokágát esetünk
förédelével vérodnek, mos meg hogy kellyünk
énnek. ~

Dicsőség legyen atyának, es tenéked ró fiának,
ar mi edgy vigasztalónknak, ar dicső stent,
háromságnak. ~ ugy legyen.

M H S.

M A S.

Dh mennyeknek tényesége, a szentöknek diad
sége, bűnösöknek reménye, edgyetlen egy
segítsége, —

Te előted vallást téstünk, hogy mi
mindnyájan el vesztünk, méltó haragoddan
estünk, s örök halált érdemlöttünk. —

Mert imé már az mi bűnünk hatalmassan
regnál bennünk, melyért az mi ellenségünk,
istát mondgya lenni raitunk. —

Nincz bűnünk, reményünk, nincz lelkünk, csendő
ségünk, magunk, meg fogyathottunk,
halál miat nyomorottunk. —

Könyörölly az ere mi raitunk, ur fi könyö
rölly kérünk, szent fiadért márt esedő
zunk, pány meg es ne hagy el vesztünk. —

Veszed reánk, bűneidet, veddel rölünk bűneinket
isáreid meg bűnből mitet, vigáttald meg
bűneinket. —

Idősej neköd istyánknak, veled igyöt meg váltok
nak, es az mi vigáttalontknak, az diad szent
háromságnak. Noj légyen.

M A S.

ennyei Átya ur ősten, hálát adunk
néked erőn, hogy er éjél egységben,
megs tartottál és éleiben.

Ördög ellen Angyaliddal, minket megs
olajmártattál, mikor ördögösen nyugottál, érott
önk magad vigyártlál.

Gonosz Embör szándékátul, az ördögnek tagjaitul,
tolvaiktul és Lopoktul, megs örítettél mindöönkär
Mi lelkiönket ördögöség, tartottad bent ke
zeid, nem hatad és ni keség, ördögnek
késértetiben

Jestönket is egység, megs örítettél szép épég,
az éjeli setétség, ne jutnánk semmi vérsély.

Kérünk megis mint Átyánkat, tekinted megs fia
idat, áld megs mindön munkáink, szaporérad
is száginkat.

Hogy abból néked elheszünk, tisztóségodre köleheszünk,
ségényeket táplálhaszunk, mindönökkel is elheszünk.

Szent igédet tanulhaszok, magunkat átió szabhaszok,
bírtól magunkat ohaszok, szentől jámborúl
elheszünk.

mint az fenyves

Mint az fényes napra nyírnok, igédre ugy fi
gyelmestnők, tegődet el ne felejtőnők, min
dönben te töled frögőnők. ~

Czöket ad megz christusert, az te szerelmes fiadert,
mi egyetlen egy urunkere, ki lot aldotat bönönkert.

M A S. ugy legyen.

A mennyei mi scent Atyánk tekinez
menyöl mast mi réánk, inson
elöclz nyavalyánk, kerrőnk ne hagy
mi bent kuzánk. ~

Mert lányok rosz érdömőnket, iol ismējek elvesztőnket
erőznők sők bönneinket, nem viselheynők terhőnket.

Bönneinkel el arattunk, mindnyájan el hanyattot
runk, sebeinkel neherőltőnők, diorőstől megfőstot

Nincsen nekőnők segődelmőnk, sohol nincsen
bátorfágunk, egyedről vagy te oltalmunk, sebe
inkből gyógyulásunk. ~

A minket te el hagyándol, ioroltodert megz fős
tándol, kereidből ki veténdol, oltalmadól
ki rekesztes. ~

Kés preda lesznők ördögnek, vigaság ellenőginknek,
tiédől nekől bosszúság, nekőnők elak az nyomorúság. ~

Mutatsd mitünk

Muasd rávunk irgalmasat, szönnnyad Atyánk hatalmukat,
dicsőitend is voltodat, né veszed el szolgálodat. ~

Tekend réánk az christusert tekend az is halálájert,
érdömlye ezt az mi urunk, mi egyetlen egy érdömmönk.

Dicsőség neköd Atyánk nak, dicsőség té bent fiadnak es bent
lélok urán nek, ki vagy ura mindönöknek. ugy legyen

M A S.

A vez légy christus es világnak ura, Atya
fiának szerető bent fia, biénös népnek ki vagy
bírodalma, es vigasztaló.

Kalgasd meg mastan mikönyörgésünket, fordírd
mi réánk kegyes főmeidet, ielönd meg hosztát
az te ioked vedet, es szerel medet. ~

Kérünk ur fi hogy légy segésegöl, gondot vífelvén
az mi életörököl, lelki es testi midöragy ellon
fiók segönröl, idvöségink röl. ~

Nemjűrd az mi számtalan biöneinket, bíriad lelkiön
ket es mi életörököt, csak te vífellyed minden
igyeinket, ne hagy bennünket.

Senki biönönkböl meg nem szabadéshat, senki lel
kiönkh meg nem vigasztalhat, senki kiörvölöd,
meg nem oltalmazhat, es meg nem nyugozhat.

Mert te egyedül erőttönk fáradsal, az mi biönönkört
csak te somiuhorsál, kegyetlen halál. mi koron

hosztolál.

kostolál, hogy erőttünk áldottál,
Te vagy az értán az mi oltalmazunk, te vagy
megs váltunk és megs szabadítunk, te vagy éle
tünk és egy birodalmunk, mindön is pápánk.
Mert csak te véled adhatunk mi pámos, csak te
általad láthatjuk ártját, mert mi nekünk
többször ajánlot, halgatunk hagyot.

Tekintet reánk azért kegyelmesünk, ki vagy
mi nekünk egy szerelmes urunk, ne hagy
te tölted el idegönülünk és el pádnunk
Adgy közeink igaz jámbor tanítókat, és adgy
közeink is Fejedelmeket, kik oltalmazták az te
szent igédet, és az te népedet.

Kirdeffek mindönöt az te szent igédet, és ma
gattaltassék diorőseős neved, diorőseffek
végs nélkül szent fölségöd, mindön is tétöd.

Világosít minket az te szent igédet, hogy
mi meheffünk ki az fötségből, támadnak
unk föl az hitetlen ségből, nagy bűneinkből.

Ne uralkodgyék az bűn mi szívünk, sem mi te
völgés ne legyen lelünk, hogy az ördögnek
né lelünk kerék, álnok töreből.

Te erősségünk az te szent hitöd, marathasunk
megs szent ismeretöd, örvendőtheffőn voln
kegyen eb, örökké Amen. ugy legyen.

Erömtö ur kériönk tégöd, ki ar
napalt föl derétöd, es ar eijelt sio
tétetöd, er napolis boldogjátöd.

Testriönket nyugosd dologetul, el men
ket iörisd gondlogetul, es mindön
gonoz bánattul, oltal mar. megis
nyavalyátul

Teneked halakat adunk, s mind
vígget dag könyörgiönk, véddeh böncinket.

Gonosz tövölgyes mi körliönk es hitöelenfegs mi
benneionk né találtassék istenionk, tegödet had
tisztölheftriönk.

Tisza sioböl diórheftriönk, tellyes hisböl fere
heftriönk, es nagy föl szovak áldhassunk, s vigt
el mével imádhassunk.

Hieröfeg neköd mennyig, áldassék neved
mindön, hitiönk sene igéretöd, megis
nyugot nagy tegelmedben. Ugy legyen

D Aldott Atya urán, ki utalkodol men
nyégh, s egész föld kezekjégh, birtást írá
rultunk előben.

Halgass meg körmögésünket, bocsásd meg
ami bűneinket, bent fiadért bűnös minket,
ne kiséld segítésöddet.
Mást. Bűnösöknek idején, és nyomorúságnak he
lyén, oltalm elleniséginket, vona meg hogy
tellyek nevedet.

Ne bánld meg bűneinket, ne ved föl sok ese
tünket, ne árd elűst mi érdemünket, es
érvöte bánt meg minket.

As mi gonosz elleniségünk ne enged hogy árdon
nekrünk mért fiad véren vétetünk, es te
sajátoddá lettünk.

As mint igérted minékünk mindönkoron
legy mellestünk, hogy mié halánk be
érünk, utunk ne tévelegünk.

Diéret neköd Atyánknek veled egyemben
fiadnak, es ar mi vigálatonknak légyel
mes igazgatonknak. Ugy Légyen.

^{Már}
HIMNUS IN POTEC

33

na. Domini dicenda.

Utnak vés vadöröiára, es az is áldozat
tyára köröstyén népek mennyetök, hogy
erős legyen hitetök.
Kinek is peneségös teste, magas köröstyén epede,
rola szinre szent vére, szabadítsa bűneinktől.

Az veretődő szegény, es kegyetlen Farsakul, oltalmazád
kégyelmesen, által vivedi az Tengerön.
Oh bíró, mely áldozat, ki által sokat megromlott,
elvestöt nép meg szabadult, örök életre megújult.
Már mi jutalmunk az this, kinek halála balthatos, is

szent szűzénél érdemös, minden koron kelemetös.
Tegődet kértünk ur fű, az idvőségnek idején, te nepe
det oltalmazád, szent lelköddel bátorítsád.

Halad nélküli, mi el vestünk, es semmi is nem tehetünk,
bűnünk, mi el ártunk, ördög mint elalaktunk.
Borásd meg, mi bűneinket, vigasztaljad bűneinket,
hogy tegőd minden idők, dicsőítsünk a mennyben.
Dicsőség legyen szűzén, es egyet len egy fűnek,
ezeknek ajándékának, az dicső szent szűzénnek.

ugy Legyen.

M. H. S.

M A S. Azon notara.

írók segt megst tudni mindönnnek, es
erteni az híveknek, minis benve
det es nyomorgot, az christus
mikor áldozot.

Szolgai formázb öltözék az föld
ig len bódáskotek, istenségb
írófödek, ártját igr kedvetkötök.

Egy bömelyben drada képen, két terméket ed
gyeölven, akara lenni valtságunk, két
fel kört békesség szörönk.

Nagy sok inséget nyavalyát, fenvedé pokol
nak kinyát, bmeri bönneink mindönös
tíol, réa rakatek istentíol.

Kogy bönönket réa vére, bönnek solgyát is
löl vére, halálával megst fírete, örölsz
hatalmát el vekté.

Sidoktul el adattatek, kinyatek oltoroktaték
drufoltatek, pókdöröketék, nagy kínokkal megst
öletek.

E. vöetöink

Erreionk is igy onta vete, igy lon aldotat bronnokere,
fiet is adasagunkere, eleges igasagunkere. ~

Stana nekionk nyavaljankat, ordogt miat rabagunkat,
torveny atkaban voltunkat, pokol forkaly kinunkat. ~

Izere pallat te pokolra, mondhatatlan nyavaljakra, ur
haragjanak kinnyara, foglyok szabaditasara. ~

Szulete ujulasunk, szenvedese szabadlagunk, ver on
taja tistulasunk, stent halala len valtasunk. ~

Fol mondgya az stent pal azere, hogy megis holt mi bi
neinkere, fol tamat igasagunkert, menyben pollo
midnyajunkere. ~

Kerjok te hdt mast az ityas, nitte verby, fagyot fiat,
adgya kegyelme zallagiat, stent lelotnek ajandekat. ~

Diczerionk tegod ur isten, ki minket megis vel verod
del, el vesot oroksigod, isy allatad te ismetlen. ~

KÖVETKÖZNEK, EKE S RIMUSU, HIMNUSOK

S az innepöknek rendi köréne, ugy minu, adventre, elő
ij világozságs jelőnek, régi tévőlygés
öröndőssödék, isten igéje jelőnek,
újjonnan nekünk adasék. ~

Evangelionnak erejét, Christus áldot
szent igéjét, Atya Isten nagy és ked
vel, meg mutatá nagy jó kegyelmét. ~

Kit sok szár esztendeiglen, elűsköl volt Atya Isten,
mint meg monda jóvendölven, Amos pphéta
konnyvőben. ~

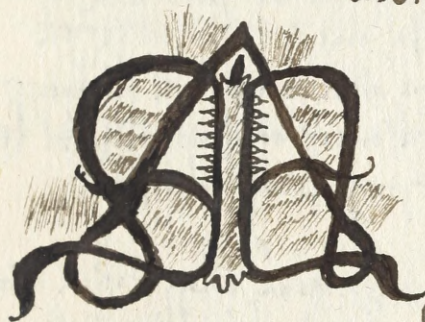
Ezt az mi hitőtlenségünk, érdömlőse tévőlygésünk,
es nagy telhetetlenységünk, embör belü rümenységünk.
Igar az isten igéje, kivel el embör elméje, kinek
megs marad ereje, es el nem ves ő reménye. ~
Kérünk ur isten tévődet, erősed meg hívedet nagy
véhesök szent igéjét, es valhasok te hitodet. ~

Mert dak te

Mert csak te vagy bűzodalmunk, ördög ellen nagy gyá-
molunk, testünk ellen diadalmunk, és világs ellen
oltalmunk. ~

Dicsőség legyen Atyának, és egygyetlen egy fiának,
öröknek ajándékának, az dicső szent háromságának: Amen

Canticum zachariæ: Luc. 1.

Dótt Izraelnek ura, mert
és az kegyelmes Atya, ki
mindönöket megáldá, és
szent fiával megváltá. ~

Dávidnak mint megígére,
prophéták által hirdet, és kivéssel erősíté, fiát
nekiünk el erekte. ~

Hogy ki mentene vesélyből, törvénynek neher átká-
ból, kárhóratból és kegyből, az rettenetös fogadól. ~

Hogy jelöntene is voltát, hollánk nagy irgalmas-
ságát, tellyesetené mondását, és kivéset fogá-
dását. ~

Ezt Ábrahámnak fogadái, mikoron neki azt mondá,
hogy magvából származtatná, ki meg minden-
t megáldana. ~

Hogy az nagy

Hogy az nagy békételenségből, meg szabadultván az börtönből,
kärhözattul es kesűségből, pokol beli ellenségéből.
Neki szentesség elgállyunk, mert thus az mi szent ségünk,
is minekiönk igazságunk, kit hittél mi meg kop
rolunk.

Esteis kir gyermek annak, mondatol phetájának, hogy
utat nyit te az urnak, ki ellene állt pokolnak.

Veszérlelt mindönt hovája, mert ez idővé ségnek
uta, kit is voltából aránya, az tévelygőknek mutatg.
Illy kegyelmes lön az stya, mert many orságból te
megs látta, hogy minket meg szabadetna, fiat
erőstönk bozátta.

Az ert nevéánk urfsten, kik valok vagyunk a bön
ben, görjess szent lelket szivünkbe, légyünk
öröndösek lelkiünkben.

Diczeret neköd szent styaánk, ki illy gondot vesse
véánk, árard kegyelmedet véánk, könnyebböd
gyék sok nyavalyánk. M. L.

A l i u s. Vebum supernum prodians. &
Pönnyei ige ielönik, örök styátul ki vövel,
testöt magadra föl vövel, kerdes után sok
sok idővel.

Lázosiárd

Világossá elmeinket, Kentöld meg mi szívem
ket, hogy érthessék bent igédet, utálhassuk bűne
Hogy mikor el jössz isteni szívek titkait in ket
ki venni, az ioknak minden jot adni, az
gonoszokat büntetni. ~

Akkor tiéd bűneinket, ne vesselet lám te ad
kért, magas kőrist fán ontál vért, sőt idvő
séd érdemödért ~

Hírdetés és nagy dicsőség, adassék neked tiszto
ság, ki Istvánul egy fűs, Kent lelökkel vagy
egy fűs. uoy Légyon.

A l i u s.

Enyből az ige lé jőve, régen
Istvánul ki jőve, Kentétek id
vőségönkre, és faszagink bol
ki mente. ~

Te vagy ayanak igéie, ki Istvánnak meg
igéie, és abrahamnak hirdete, Dávidnak
is meg jővőke. ~

Borjad meg

Bocárd meg arét bönönket világsíerel meg sívön
ket, erősted bennönk hitönket, nyerhesök
idvősegrönket.

Plótor meg nekönk igédet, kiből hiheströnk
tégedet, es legy minnekönk épírelet, ut igas
as örök élet.

Hogy mikor itelni el vőst, legy kegyelmes fia
idhoz, es vőgy minket sent bnyadho,
életoddal aijandekoz.

Aidősegs lara fűnek es tenekod igéienek,
diorere ul sent telők, Xeni Xivom
sags edgy fűnek. ugy legyen.

A L I U S

As idvőseito régönten, mint meg
igerte as fű, ere as utolsó időben,
meg ada zűnek meheben.

Szűs mánahoz as fű, Gabriel fogalt el köldven,
idvőtle itet iköben, fűnek kedvet jelönten.

Orvly ugy mond sent szűs igön kedves vagy
ar urnál ingyen áldoz vagy at te nemedben,
mere fiar fogatē mehed ben.

szent lelköl

Szent lelőktől fogantatik, In fiának hivatik, Dávid szekin
 uralkodik, orkága nem végeződik. ~
 Neveződ ölet Jესusnak, mert idvőkége népének kik ar
 is nevéh, hiszenek, bionőkből meg menekődnek.
 Moyses regőn vő vata, asstonvi állatnak magva, kigyo
 nak, és meg vőntya, a biondalmát elvőntya.
 Esaiás is vőntől, sőt sőt fia, ugy jővőndől kinek
 ar egy nős vőnt, vőnt In lős nevérol. ~
 Ezt magasztalya Maria idvőkége tőle várja, kiből min
 kérés idvő, mert ez főtől igar ut.
 Ime nagy szűd főtől, fū sőtleték annyátul, ki sőtlet
 tő vőle sőtlet vőktől fogva főtől.
 Le főtlet dicső ségéből, hogy minkei fől vinne főtől, lön
 mi vőntől sőtlet, hogy minkei asdaga tenne
 Folyamjunkt ar ett Jესusnak, sőt Maria szőlőből, ki kőt
 deiek ar főtlet, hogy meg sőtlet ar biontől
 U Jესus kőtlet tődöt, bōdāt meg mi biontők, adgyad
 sőtlet ajándékát, hogy kőtlet sőtlet utadat
 Legyen ar sőtlet, sőtlet, mi sőtletnek főtlet, hogy
 kőtlet sőtlet, sőtlet, ar sőtlet sőtletben
 Di cőtlet, legyen, sőtlet, es le nőtlet is főtlet, ar
 mi sőtlet vőntletnek, ar dőtlet sőtlet főtlet
 sőtlet. No. Leg.

S

indönkor
indönöknek teremtője, es híveknek
életője, Istennek egyetlen eggye,
Christus bönösök reménye.

Kalgsad meg mi kérésünket, neköd aunk mi magunkat
Istiadhoz hogy vigy mind minket, hogy
igalgsad utunkat.

Es világnak veszedelmet, szánád es m nagy
esetet, kedvedet hogy jelönted, az testet
szűrtől föl véved.

Bönösökért te meg balál, minket verődél
meg válsál, pokoltul meg szabadítál,
Istiad kedvében jutatal.

Te vagy Jácob latoraja, nálak Istennek
állaga, utunk minékünk bontaja,
Ingyaloknak vigasága.

Te Noe Bárnájának piytaja, Meny orságnak szent kapu
ja, bönösöknek áldozata, es érek edgvetlen egy um
Az ert neköd esedezünk, burgo szitől mést könnyör
grönk, életünk, hogy légy velünk, es világs
ellen oltal münk.

Te igénk ellen

Te igédnek ellenséget, es hitödnék ellenröjöt, törd meg
 hogy az te szolgaid, népnék mondhasák véteit.
 Dicserei légyon szíjának es teneköd is fiának, eröknek
 ajándékának, az dicső szent háromságnak Ugy, légyon.

A lius

Sillagoknak alkotója, híveknek örök
 világa, mindönöknek megváltója,
 Christus életnek adója.

Ki mi rajtuk könyörögtünk, es veső
 delmönket nyírvén, idvözeted az

világot nyírván neki oltalmadat.
 Az avult világnak végen, ágyas házból minit vő
 legény, hozáink szíjaid tevéseiből, jóvel szent szíj
 nek mehebet.

Hinek hatalmasságának, mindön terdök meg hajolt
 mennyön földön mind kik vannak, nagy engedel
 met mutatnak.

Az nap is el nyúlván, az föld az is nyílván, dilla
 gok rogyogókat, meg tartak is járvókat.

Teöd kívánt mi meg szíjaid, mi nyívtunk es mi életünk
 oltalmat minket szíjaid, es örögi családaghat.
 Dicső szíj légyon szíjának, vele öfve is fiának, eröknek
 ajándékának, az dicső szent háromságnak
 Ugy, légyon.

Mas

M A S.

Kötelet vala sőt népek mindnyájan
egybe gyűllyetők, tiszta szívűből örüllyetők,
az ur Jnt dicsőíjék.

Es neki hála adgyatok, lelőkben
máskalljátok, mert hűséggel ígértetű, be teltysíté
mondásit.

Mics az íphetők által sőt, nekünk egy Királyt ígert
volt, ki az pokolnak kinnyábul meg mentene ellen
Kit régen az szentők vártak, kívánságuk által Jentől
tollak el jöttel szentől vigálatok, telki szömekkel tártak.

Sem kesik sem siet Jnt, hatalmas is mindonokb, bölös
midőn rőndöléséb, nincz vétők ígertiben.

Mert mikor az teltységnek, el jött ideje Jntnek, szent
fia testben öltözök, szűrtől nekünk meg adatek.

Senki immár az ordogtól, ne félljön sem az pokol
sem börtöntől sem es világhul, sem az törvénynek átkábul.

Sőt minde nagy bátorság, legyen az Jesus Christusban,
ki ki monda haza magay, Jnta szentjának birtában.

Allyen nagy irgalmaságere velünk nagy jó tette
lejere, az ur Jnt szívünk kerene, sőt magatalljok

Jnnak mind mennyen es földön illendő tisztelet, fejezvent
legyen es mindon szűg szöngion, valaki is hosa megjónion

Serezők balaog sem, idvősejónének tutom aldot
legy te szent fiaddal, es az mi vigálatonkal. Ugy legyen

8/15.

indmáján kik egyben gyűltünk,
 Atya én most könyörögök, és mai
 napon légy velünk, hogy ne árcon
 ellenesünk. ~

Dyelveinket oltalmazad, sziveinket
 tisztán tartad, lépésinket igazga
 ssad, és gonoszm né bocsádsz. ~

Hogy mi tegéd tisztelhesünk, szíved igazán valhasunk,
 mindon jobban építhessünk, és álltad meg tartassunk.
 Dideret legyön Atyának, és mi urunknak, Istennek, Atya elöt
 bocsolónknak, és az mi vigasztalónknak. W. L.

M A S.

ő vel népek meg váltoja, mitasd meg
 szívét szívenek, kim ez világ orodálkozok,
 hogy szívétől én szívetek. ~

De nem ferfiu magból, hanem szent lelök Istenből, az ige testb
 öltöek, szívnek méhe meg virágok. ~

Szívnek méhe nevelődök, szívessége meg tartaték, tisztasága
 építeték, én méhen belültek. ~

Sármalek ágyas hárából, az gép szívnek szent méhéből, én s.
 Embör egy szömlög, jelönek nekünk az testben. ~

Szent Istenről földre jöve, pokolra szálla meg győze, szent
 Atyából emelteték, én székben ültek. ~

Atya énnek

Dícsőség neköd urunknak, mi kegyelmes megvaltonnak
 dícsőség te gőnt átyádnak, és az mi vigasztalónknak.

Ad notam, per dicerentur kőőstyénak, az ur hitene.

Boldogságos fröletes lén, mikor János világra lén,
idősségs ujjonnan megs lén, mert tömlőből minket,
ki vón, ei haragot roltunk elvón, velünk ilij nagy sok
jokat tón.

Mert im el vót az Mészias, kirol' m'vondolt az irás kit
végön vart sok nyavalyás, mert nála az meg maradás,
törvényseli sok áldotás és mutatya ábrátolás.

Tegőd mindön fele népek, vének ifjak es gyermekök, es
mindön rőndbeli népek egyenlő szoval dicsének mint
Szabadót tífstólnek mint urokat tegőd felnek.

Mondván: édes idvözétünk, csak tegődet dicsőítünk, neked szívünk
ben örvendünk, tegőd áldunk es imádunk, segítségre kiéből hívunk,
mardgyon áldásod rajtunk. ~ ugy. legyen.

Azon szimnus; Más nótára.

Ellyes es célos világban, mindön
földnek határiban, örvendőkünk ar
tusban, szörstől szörletöt királyban.

Es világnak teremtője, testőnköt rea
fől vede, testel testöt hogy mentene,
teremtőjét nevesztetné.

Méheben ar tista szörnek, kegyel me ar
nagy fennek, be källa hogy viseltet
nek, s ar titok onnet jelönnék.

Szörnek méhe nevekődek, nagyali szo hogy hallaték, szörse
ge meg tartaték, féri fíkul nem illeteték.

A ször leány fiat szörle, mint aábriel jövendője, kit meg anyja
nak méheben, fános ismère örölvén.

Es kis anyermök génán fervek, faksolul nem iszonyadek kietim
rejel nevelteték, kieml világos meg tartaték.

Mennyben mindönök örölnék ar fngyalok enökölnek, pástorok
örvendőstetnek, új szörletével ennek.

Dicsőségis ftya fennek es ar tö egy szörödenek, s vigasztalo
scent felökh, ugy legyen mardgyák mindönök. U: L:

M. A. S.

M A S.

övel népeknek megh váltoja; szűznek ne
mes szép virága; ez világnak vigassága,
fűnek hatalmassága.

Az ige testbe öltözék; szűznek méhe meg
virágzik; de nem férfiúi magból; hanem szent lelők fűből.

Szűznek méhe nevezkedék; sepleltelen meg tartalek;
fű hatalma jelönek; szűztől ott születeték.

Egyenlő Atya fűnel; ez szent lelők ur fűnel; egy
gyesüle Embőrséggel; ez Embőrség fűséggel.

Dicérei legyen Atyának; ez edgyetlen egy fiát;
szűznek ajándékának; az teljes sz: háromságának.

A L I U S. A solis ortus et

sp támadattul meg fogván; mind az
föld határaiglan; szűznek születési nagy
vigan; föl magfiallyok mindnyájan.

Mert világ bölcz alkotója; szolgáló formát
vön rejaia; hogy mi értünk vért ontana; pokol
tul szabadtana.

Iskennek el titkolt fia; szűznek méhébe
be szálla; miként az terméshet szokta; egy ideig
ott mulata.

szűz fiát

Stíoz fiat sziölé világra; mint Gábríel monta vala;
 kit hogy meg Annjánál vala; szent János meg ismért
 Az kis Jézus szénán fekvék; ez világra vala
 hogy szíöleték; csak keres téjél tartaték; kiáltal
 midnyaijan élnénk. ~

Ményben mindönök örömlnek; szent Angyalok
 énekelnek; Pásztorok földön örvendnek; szíöletel id
 vőretőnek.

Dicőség legyen sztyának; es edgyellen egy
 fiának; es az mi vigasztalónknak; az öcső
 szent János sztyának. U. I.

Ma s, ~~Comed~~ Commendatio amoris Dei
 erga nos. Ad notam. sz attyának országhz est:

Er diczerjök köröstyének; nevét ar
 nagy ur szűnek; ki minekiönk bűnő
 söknek; fiáért meg kegyelmezett;
 minket a töb sok el vesztet; Embő
 rök közzől szerettet.

Sok szántalán bűneinket; meg bocsátta
 es már minket; fiui melegsághban vőtt; azert

neki könyöröggjünk;

neki könyörögjünk; semmi is ne kerülködjünk; mert meg
adgya ar mit kérünk. ~

Mellyet ezzel bizonyeta; hogy szent fiát nekünk
adta; ez világra bocsátotta; hogy meg szabadságon bírtól,
kärborattul és ördögötől. ar rettenetös haláltul. ~

Az propheták ezt hirdetik; hogy is nekünk szö
letetik; értünk nagy kinn adatik; Söt bönönkért meg öletik;
mert bönünk rea vetetik; s vérevel el törölhetik. ~

Oh fűnek nagy kegyelme; bönösöknekhez nagy
szerelme; hallatlan jó tetőménye; mint meg vala
jóvendősze; szem fia hozzánk el jöve, és kär
hozatbol ki véve. ~

Ezert vállyon mi mit adgyunk; neki mi
vel kedves ködgyünk; hol ott minden annyi erünk;
hogy neki meg felelheszünk; ezt neki meg hálálhassok;
eleg késsen meg köszönnök. ~

Ö adománya mindönünk; neki vespendő
erőstünk; nem kell; de kívánnya tiölünk; hogy mi
is hozzá meg térjünk; szent fiab jón hídgyünk;
es mi csak is tiöle függjünk. ~

Azert illik körögetyének; hogy mi algyak ne
vet ennek; Aardagságát kegyelmének; hirdessökki

mindönöknek;

mindönöknek; mert ninc vége szerelmének. hoshátk való jó kedvű
 És dicsérik életünk; kiért minket sziya in; vött nek.
 mindnyájan szerelmű, eret vagyunk kégyelmű; ez által
 meggyőnk mennyei; nagy örömmel jövendőben.
 Dicséretet sziya in; áldással fju ur in; szeni lélekkel
 egyetű; szeni háromság egy főség; ki uralkodol men
 nyeg; örökkön örökké amen. Ugy legyen.

IN DIE EPI PHANIARUM; DEIMNU.

Erodes dühös ellenség;
 Christust el jönni mit
 féled; nem ar mulandot
 kívánnya; ki ar meny
 országot adja.

Es mennek vala ar bñl
 örek; orllagot távian elöttök világot keresnek világ
 nál, iné valják ajándékkal.

Sok kegyves Imya sima; hatalokon magasztok
 nak; Xerdes kiknek verék, Christus halálát jelönte.

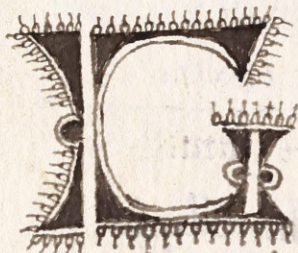
Át tista virnek orvonyet; mennyei Bärány illete
 ar bñnt ki nem illete volt; minket el meg mosván el törté.

W sok cуда ítéssel; inégét bizonytá, kor bete
 göket gyógyta, es hallottakat támasztá.
 W hatalmas

912 hatalmosságának neme; a sídók vödre vöröslék;
mert az ottusnak stavára, az víz váltódik magába. ~

Dicsőség legyen ottusnak; ki meg jelönik az földet;
styanak és szent léleknek; most es örökkön örökké. U. L.

M A S.

onost kegyetlen scémes; uij király
tul vagy féltelmes; nem veszen el
mulandókat, de ad örökké valókat. ~
Nap keletről Biólerék menniek;
vörer csillagot követnek; mellynél
világot keresnek; hogy uij királyt tisztolthyanak. ~

Az körösieségnek vírével; mennyei Bárány vére
vel; most ottus bióntöket el; kielt stya immár kedvel.

Urunk első nagy csudáját; ez nap tévé hogy
hatalmát, Vö legénynek meg mutatná, vírei kőm
váltottatá. ~

Dicsőség urunk teneked; ki ez nap magad
jelönted; menyezősöket segeted; Cánák alkál
bírófited. ~

~~Ugy anélkül~~
~~Quarage sima~~
H y m n u s

algassok figyelmeessen; mire Pál
A Postol írón; az Őn rettenete-
sen; hogy minket meg ne bön-
tesen. ~

Esz az kellemetes idő; melly id
vősséghez illendő; az kívől
mindon vegyendő; es örök tövőre menendő. ~

Immár azért föl Jerkenyőnk; mine mely álomból föl
kellyőnk; az bönőtől mi buchtat vegyőnk; szent élet
re igyekezzőnk. ~

Istennek szavát halgassok; parancsolattját meg tar-
dók; álhatatos hitel vallyok; segétségre írtet
hijok. ~

Eörissködgyőnk; az ördögtől; tavozunk hitetlen
ségől; sok embőri szörzéstől; mellyek el
vősnak űntől. ~

Mert az régi ellenfegőnk; ölalkodik mi után-
nunk; azt akarja tenni velőnk; hogy ed-
győtt vele győtrődgyőnk. ~

Te házi illik

Téhat illik hogy vigyázzunk; es arra legyen
nagy gondunk; az számításban mit mond
gyunk; mikoron innét ki mulunk.

Ezökre minket segéllyen; az ur Jñ kinek legyen;
nagy dicsőség kinek magas menyben;
örökkön örökké Amen. Ugy Legyen.

M A S.
icérjök az nagy Ur Jñt. Szer-
ettel imrünk mindönt; hálakat
adván ró neki; mert nagy ve-
selyből menté ki.

As törvény es az prophéták; ezt régen nyitván
mondották; hogy Christus lép mi vekerünk;
életünk es idvőségünk.

Téhat immár ennek éllyünk; kívánságának en-
gedgyünk; szentül igazán, józanon, éllyünk
ez árnyék világon.

Tavoztassunk mindön gonoszt; minni mely idvőség-
ről megk fóst; örögi kegyelen segnek; ne
adgyunk helyt kevélységnek.

Minonyágon

43

Mindnyáian megis szomorodjunk; Christus Biro előtt sirunk;
nagy haragját engeszteljük; es imigyen könyörögnünk.
Oh kegyelmes mi megis válnunk; kárhozattól szabadítunk;
melly igen keserves nekünk; hogy ellenöd illy sok
vétkünk.

Esedezünk felségednek; ne nird sokságát vétkünknek;
gyarbo fiait Adámnak; ~~na~~ ne had birni az Sátának.
Sőt bocsásd megis bűneinket; mindön joban építs minket;
es er élet után veled, menyben lakásunkat enged. U: L:

M a s.

MÉvét az nagy Ur istennek álgjátok hívő kö-
= rösztjenek; nagy hatalmát rétegiétek; kegyes
votiát reméljétek.

Aldot légy édes fő papunk; ki könyörö-
lél mi raitunk; s magad értünk nagy
kinokra; adád keserves halálra.

Távortasd tőlünk tévölgest; minden hamis vélekedést;
adgyad teheszünk nevedről; bátra igar vallást
hitből.

Erdömödet, téged kérünk; kegyelmesen köröld velünk;
es nyelj szíadtul szent lelkét; ki által vigasztal
minket.

védde velünk

Véddel volunk haragodat; enged meg adósginkat;
mutasd meg hűzánk is kedvedet; szentely meg minket
népedet. ~

Enged meg nekünk ereket; hogy ez után életünk;
neked szentölhesök éppen; s tégod szolgálhasunk szépen.
M A S. Himnusz

